

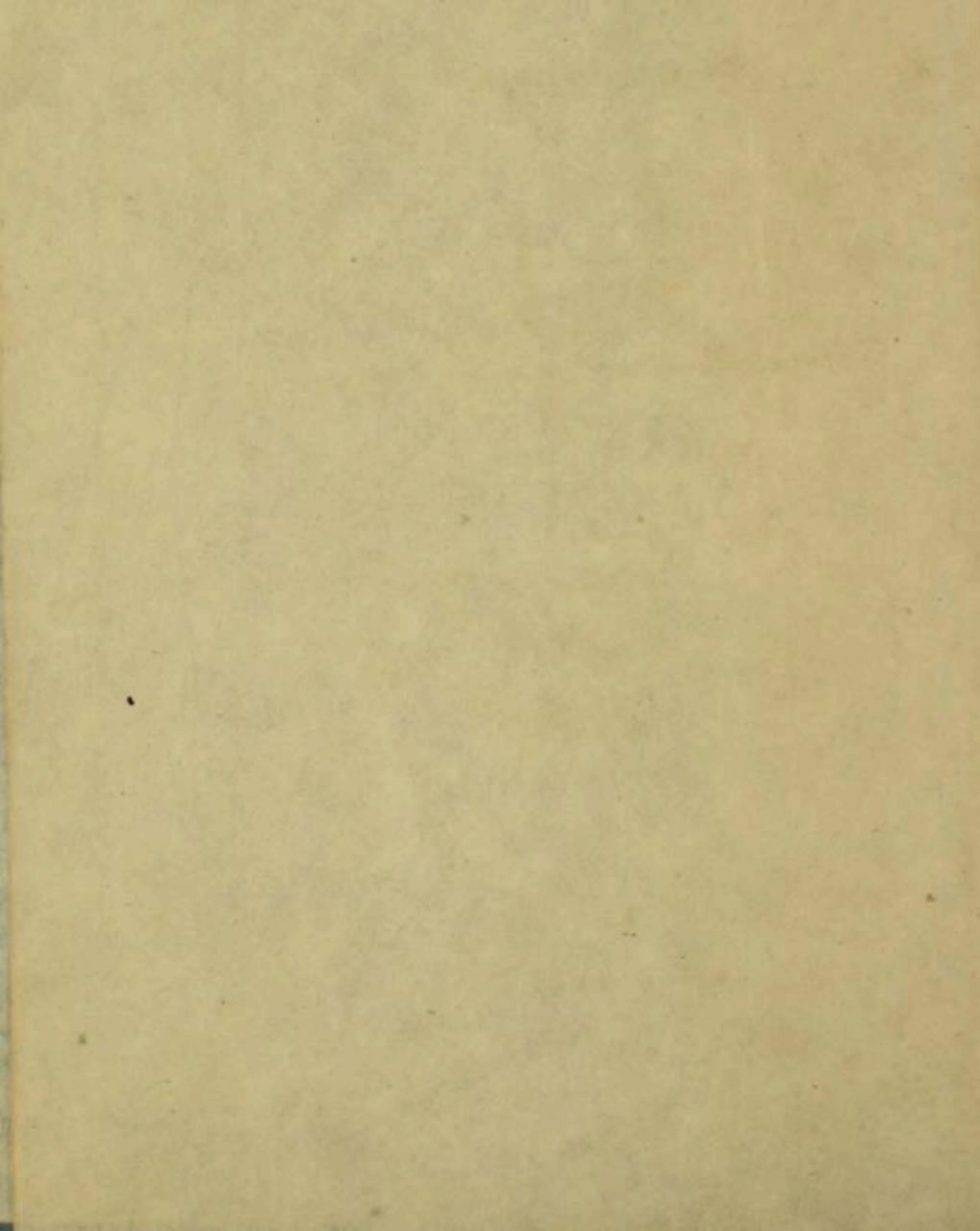
ԱՐԵՈՎԱՆԻ ՎԱՐԺԱՎՊԵՏԻ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԽԱՐԴԱՐ

ԵՐ ԳՏ ՔՅ

Դ Մ Ա Ս Ա Վ Ա Ր

1857.

ԵՐԳԻՔ.

ՄԵՐՈՎՅԵ ՎԱՐԺԱՎՊԵՏԻ

ՊԵՏԿԵՆԵԼԵ

Տ 1,000 ԸՆԴՀԱՆՈՒՐԸ,

ԱՇԽԱՏԱԾՈՒՐՈՒԹԵԱՄՐ ԱԼԵՏԻ-ՑՈՒ ԽԱԶԵԶԵԱՆՑ

Դ Ա Ս Ա Կ Ա Տ Ա

Դ ա պ ա յ թ ա ս ա ն հ ե մ ա ր ա ն ի ց ե ա ր ց լ ա զ ա բ ե ա ն ց

1857.

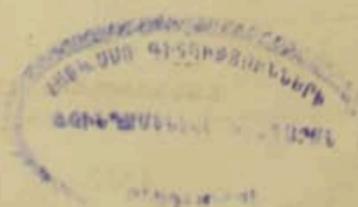
Հայեար Աստվածաբան Հայոց Ա. ա. բարեալ ընթերցեաւ զայ-
երդարան և զեմանքի ամենա որբ յանձնա թերթին նորա, և ոչ ինչ
պատեալ՝ ի նոսին համառակ կանոնաց Տէրութեան, կամ որի հաց ուղղա-
ժառ Ակեղեցոց Հայաստանուց, համարեց մասնաւեւ՝ ի տապալքութիւն։

«աշխանցամ» Հայեար Աստվածաբան Հայոց :

Ա. ա. բարեալ, Եփիւ Ա. ա. բարեալ, Ա. ա. բարեալ :

1857. և սպասարկութեան մասնակի 22.

Եփիւ
830

“ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱՎԵՐԱԿԱՆ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԵՎ ԳՈՒԽԱՓԲԱՆ ԴԵՇԱՆԱԿԱՆ ՏԱՐԱԾՈՒՅԹՆԵՐՆ

ՏԵՂՄԻ ՅՈՒՆԱՀԱՅՈՒՅԹ

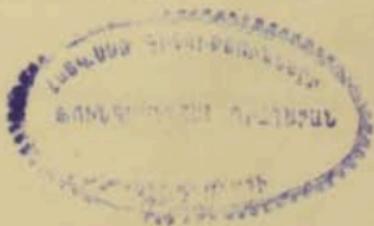
ԵՎ

ՏԵՂՄԻ ԽՎԱԼԵՍԻՑ ՅՈՒՆԱՀԱՅՈՒՅԹ

ԼԵԶՈՎՔԵՐՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՐՎԱՐԱ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՐՎԱՐԱ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆԻՑ ՏԱՐԱԾՈՒՅԹՆ

ՎԵՃԵՐԸՆԵԱՅՑ ՏԵՍՔԻ

Հանգուցեալ ընդ քաղցր թեարկութեամբ Զե-
րով յընթացս ծառացութեան իմոց՝ եկեղեցւոյ և Զե-
րում Ա հազնութեանց ոչ զանց արարի և զյաւէտ
ըդալեօքն ինձ զուսումնասիրականն ասեմ սպարապ-
մամբք, յորս զառաջինն առանձին իմն նուիրեցի զպա-
րապոյ ժամն իմ՝ ի խմբադրութիւն առաջեղեալ քեր-
թուածոցս չափաբերականաց: Զոր արդ Տեառն օգնա-
կանութեամբ՝ ի գլուխ հանեալ փութամ ամենապատ-
կառ ակնածութեամբ նուիրել Զերումդ վեհ Կերա-
զանցութեանց իրեւ զերեխայրիս իմոց դյոզն վաս-
տակոց:

Ենկալարուք Ազգասէր բարերարք զայս ջերմե-
ռանդ նուէր՝ բոլորապտուղ բերեալ՝ ի սեզան երախ-
տագիտութեան զոհարան սրտիս: Քաղցրիկ ակնար-
կութիւն Զեր՝ ի սոյն եղիցի ինձ առհաւատքայ նոր
Զերոց հանապազորդեան շնորհաց առ յասպայս:

ՀԵՐԱՅԻՆ ՎԵՇ ԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒԹԵԱՆՑ

ՊԵՐՄԻՑ ՏԵՍՔԻ

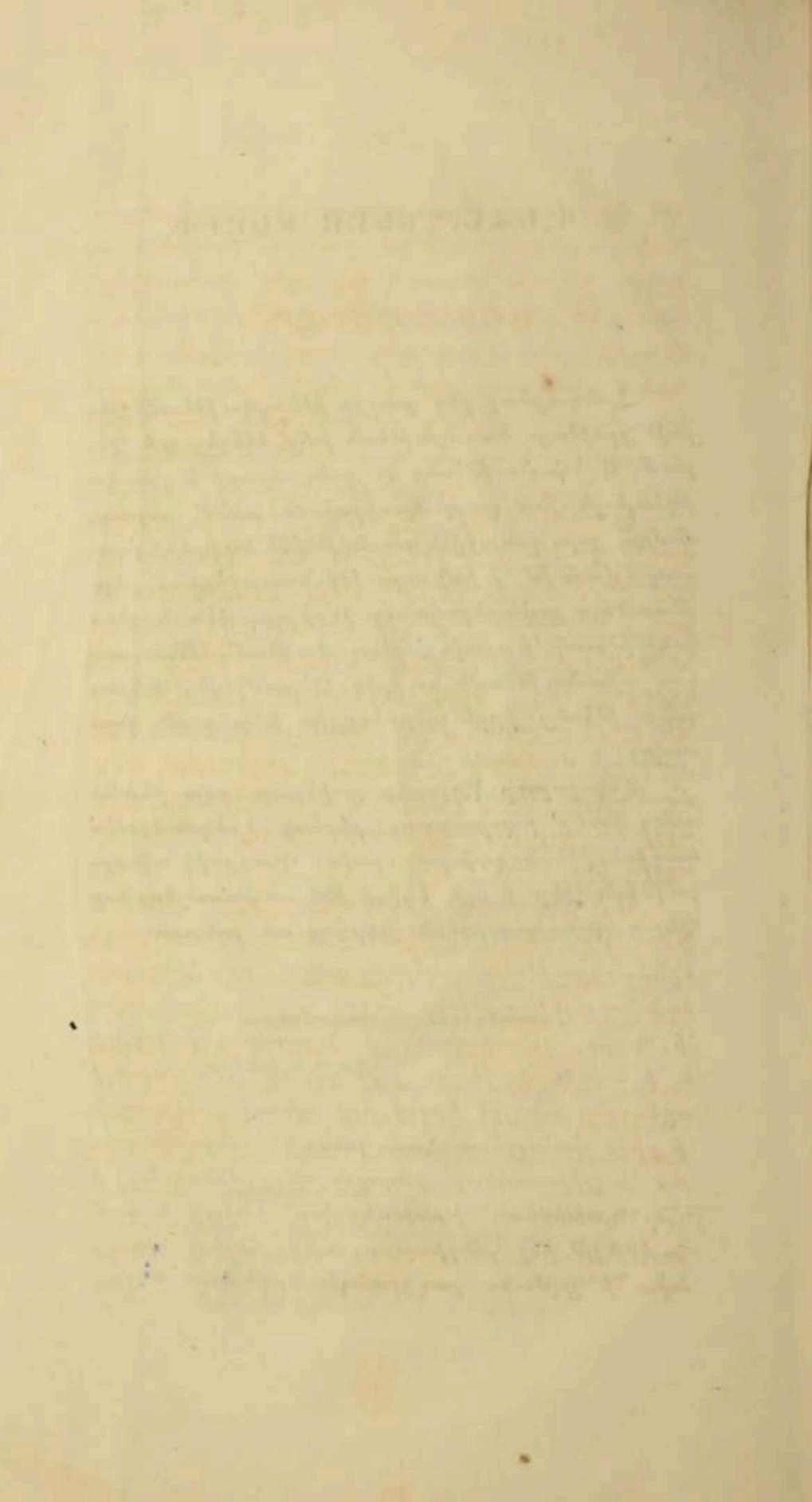
— ՀԵՐԱՅԻՆ ՎԵՇ

Ա-Ե-Ր-Ի-Ց Խ-Ե-Ր-Ի-Ց

Ի 13 ԱՊՈՂԻՉԻ

1 8 5 7

Ի 11 ՊԵՐՄԻՑ ՊԵՐՄԻՑ

ՅԵՌԵ ԶԵԲԵՇԵ.

Յամենայն աղքս և աղինս տեսանեմք զզանազան երդս առ զանազան դեպս և հանդեսս ոգեալ՝ իմա մերթ յուրախականս մերթ՝ ի տրտմականս կամ յեղերականս և մերթ՝ ի ներբողականս այլովք հանդ՚րձ, յորոց ոմանք ըստ պարունակութեան քաղաքական են և ոմանք հոգեռոր կամ եկեղեցական։ Չէ զուրկ ապաք՚ն յայսմ մասին և աղդ մեր, զի յամենայն ժամանակս հանդիսացան յասպարիզի հայոց մասենագրութեան հռչակառոր երգարանք, որք աղդի աղդի նուազօք խրեանց ճոխացուցին զզրականութիւն աղդիս թորդումայ։

Մի յականաւոր երգարանիցս էր այն՝ Աերոքէ Տէր Պետրոսեան Պատկանեան Կօստանդնուպօլսեցի երեւալ յութուտասաններորդ դարու, որոց քաղցրաձայն նուազերդութիւնք հռչակ հարին զանուն նորս՝ ի Պօլիս, Ճատրախան,՝ ի Վրաստան,՝ ի Վղար և՝ ի նոր Նախիջեան, յորս յայսօր լսին անլոելի արձագանք այնոցիկ երգոց, որք այնչափ քաղցրացան՝ ի քիմս համազգեաց Հայկազանց, զի շանցանեն զողցես՝ ի յիշատակեալ քաղաքն անդ, մանաւանդ՝ ի Նոր Նախիջեան՝ Խրախոնք կամ ինջյը և կամ հացկերոյթ ինչ հանդիսաւոր, ուր ոչ չնշեսցին տաղք սորս՝ ի շրթունս քաղցրաձայն երգեցկաց՝ ի լուր

Համարիսականին։ Եթիտասարդ կամ պատահելի այն ինչ
զուարթացեալ՝ ի դիմույ խակ և խակ տայ երգել կամ
ինքնին առնու յերգ զմի՝ ի տաղից անտի և ողջոյն
բազմականն կրթեալ յունիսդրութիւն գմայլի և զուար-
ճանայ միօրինակ որպէս ընդ քաղցրաւաշ հնչութեա-
երգեցին նոյնապէս և ընդ նուազն ներդաշնակ։ Ի ձայն
երգոց առեալ զուարճանան՝ ի գարնան և յամարայնի
զաշտօրեացք և վայրը դարարագեզք և անտառք և
պարակեզք ուր յաճախեն մարդիկ՝ ի զրօսանս և մեր-
ձակայ յերինք և ձորը յարձագանս իւրեանց ձայնա-
կից լինին՝ ի շեռուատ։ Յնաղից ասել զի զուարճա-
մեր մանկան ընդ յարկաս իւրավ կամ՝ ի բացի ընդ
երեկո և ՝ ի առնջեան երգէ՝ ի լուր զերդաստանին
կամ յանձնին զրօսանս և յամենացն զոլոցս հոգեորս
՝ ի մեկնիլ աշակերտաց՝ ի տունս՝ ի միջօրեի և ընդ երեկո
յետ Տերունական ազօթից, զոր ասենն հետեւարար եր-
գեն և զամանս յերգոց առափ Ասկայն երգքս այսոքիկ ոչ
՝ ի խումբա աշխարհացնոց և եթ եղեն զուարճալի, ոյլ
որ առաւելն է ախտրմելի զուն և ՝ ի տաճարի Տեա-
ռըն՝ ի լուրի Վասուծոյ և հրեշտակաց վերերգեալ
և այնպէս երգարանս (եթէ ոչ ծանր թուիցի բանս
ոմանց) սնցեալ զատեցաւ՝ ի պարս բազմերջանիկ հարց
եկեղեցւոց Հայաստանեացց, որք հրաշաղիծ երգոց
Շարամինցի և ոյլոց հոգելից եկեղեցական նուազեր-
գութեանց եղեն անմուանալի հեղինակք։

Այլ առաջ, զի ցարդ ոչ ումեք՝ ի համազ-
գեաց եղեւ փոյթ՝ ի լոյս ածել զգովանի երկասիրու-
թիւն սորին *), մինչ յոյլ աղինս այնօրինակ վատ-

*). 'Ի առումն ոմանը յերգոց առափ ազգարեցան յերգարանի (Դաշտ-
տինդին)՝ ի լոյս ածելոյ ՝ ի Ա. պետքըրառեկ՝ ի 1857 ամի. բոյզ շլ
անսապիւա, ոյլ կես մի աղմառեալ սիստանօք և կես մի թերի, զոր
տղերեւ տեսցեն ընթերցողք՝ ի բազգառակէն զոյն ընդ այս։

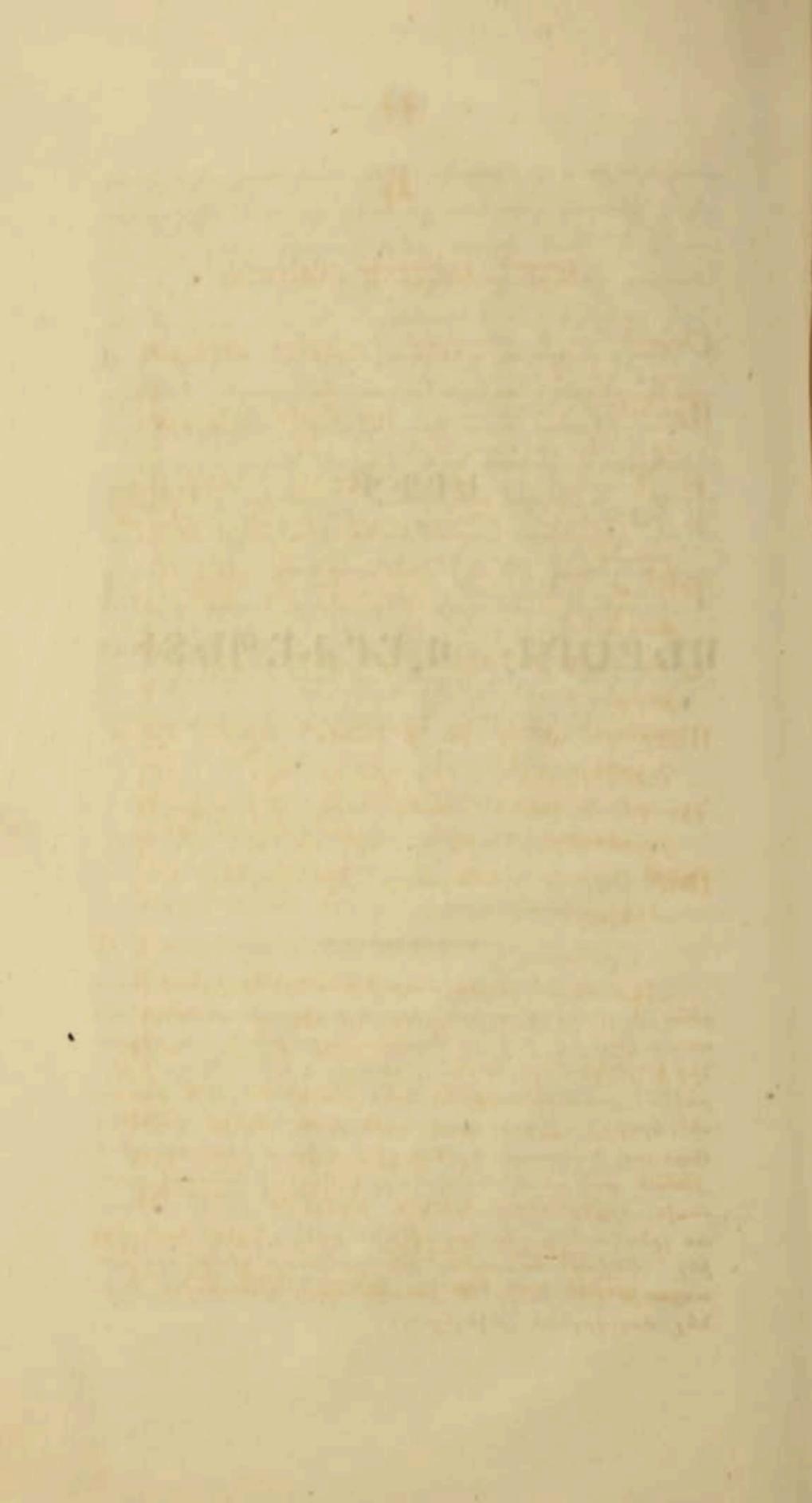
տանկը յաճախամին տոքադրութեամբ տարածին և յա-
շեմանն յաղցի. այլ միայն պահպանեալ մնացին՝ ի
շրմուն ազգիս և՝ ի ձեռագիրս, յորս արդէն ազրդեալ
էին յանչնաւ զրչաց և՝ ի համբակաց՝ ոչ ասկաւ զրի-
պակը, որով և խմառին՝ ի յարով անդիս սցըց-
լիալ, որը թի. այսպէս մնացին այլ ևս անփայթ յան-
ցնել ժամանակաց անշուշտ անհետանացին՝ ի տպան
և արագայից հասանելին հաղին հասուածովք եւեթ
կամ և այն ոչ։ Եհա այս ինչ շարժառիթ եղե
նան խմբագրել զայտոսիկ երդս՝ զրուեատ զործածա-
կան և զընաիրս՝ ի բազմաց և՝ ի լոյս ընծայել՝ ի
վայելս հայրենակցաց. բոցց՝ ի ձեռնարկութեանս յաց-
միկ ընդուածջ ել ինձ զժուարութիւն ոչ փառք,
նախ՝ զի ոչ զոյր՝ ի միջին ինքնաձեւազիր զրուած հե-
ղինակին, այլ որպէս վերապօյն ասացաւ երդին պա-
րունակին միայն՝ ի խիզաթիւր և յազաւաղ զրչու-
զիրս, որը բաց՝ ի բազմազամիկ սիսալանոց և սցըց-
լութեանց էին բազմաք յցժ եւերի, յորս ոչ միայն
բառք և բանք ոյլիւ ողջոյն տողը և առւնիք իսկ պա-
կասէին զլեսովին, ուր՝ ի սկիզբն, ուր՝ ի մեջն և
ոյլուր՝ ի վախճանի։ Այր աղադաւ պէտս եղեն բա-
զում զրչողիր օրինակաց առ՝ ի լցուցանել զմիոյ
թերութիւննա՝ ի միւայն, զորս մեծու ասեւանմբ՝ ի
ձեռս բերեալ՝ յետ զզուշաւոր բաղդասութեան ընդ
միմեանս՝ փյոթ կալոյ ինսամով իմն մաքրել՝ ի վրի-
պակաց, յազաւել զաւելորդն և լցուցանել զթե-
րիսն՝ ուշ եղեալ հարազատ ընծայել ըստ կարի
զմասակ հեղինակին. իսկ յականայ սիսալանս ինչ,
որը թէ երեւացին՝ այն ունիմ հանդիպիլ ներսու-
մառնութեան բարեմիտ ընթերցանելուաց։

「Տ լուսարանութիւն երգոց կարգեցի ու ընթեր
իւրաքանչիւրոց զաւանձին ծանօթութիւնս, որը կ-

ըեռը էին յոյժ վասն ընթերցողաց : Ուր ուրեք բանք
ակնարկելին՝ ի սուրբ գիրս ոչ աւելորդ վարկայ յայնց
տեղեաց դնել վկայութիւնս սոսորեւ կամ՝ ի վերոյ :
Յաւելի՝ ի վերջն կոյս զորիշ ցանկ, որ ցուցանե
թէ որ երդ յորում ժամանակի և ուր երգեալ իցէ :
Կամ էր ինձ ընդ այսոցիկ երդոց յարիշ և զքանի մի
արժանի յիշատակաց տապանագիրս զբեալս՝ ի Աե-
րօրէ, նոյնպէս յԱռաջաբանի ասո առաջի առնել
զստորագրութիւն վարոց արժանագով երգաբանիս
հանգերձ կենդանագիր պատկերաւ նորին, ոյլ որպէս
առաջինն նոյնպէս և վերջինն առ այժմն ոչ յաջո-
ղեցաւ : Բայց քաջայորս եւմ, զի թէ բարեմիտ վեր-
ծանողք սիրով ընկալցին այսքանս՝ յերկրորդում
տպագրութեան ոչ զանց արարից և զայնոքիւք, գու-
ցէ յայնժամ՝ և զոմանս յերգոց նորին մորթացոյց
հանել յերեան՝ ի վայելումն համազգեաց :

ԵՐԳԱԲ

ՍԵՐՈՅԵ ՎԱՐԺԱՎԱՐԵՏԻ:

Ե

‘ԵՌԱՎՈՒՔ’ է ՃՆԿԱՆԴՐԻ ՎՐԱՀԱՊՈՎՈՒՅՑ :

ՎԵՆԴԱՄԱՆ և անուշման եղանակաւ յղացելցդ՝
օր, օր, օր, օր, օր, օր, օր:
Աքանչելի օրինակաւ ՚ի կցս մօրես ճնեցելցդ՝
օր, օր, օր, օր, օր, օր:
Ե յերացից զուշակելցդ է մնանուէլ մնանկացելցդ :
Ե բեթլէհեմ յանշոք ոյրի՝ իշխան հովիւ մեզ
յայտնելցդ՝ օր, օր, օր, օր, օր, օր:
Ե ռամկական դասուց հովուաց՝ լեզ զօրս երկնից
փառատրելցդ՝ օր, օր, օր, օր, օր, օր:
Ե ախսապատում ահասնուղաց՝ բանից ոցոօր կատա-
րելցդ :
Մինչ չե ճնեալ քո ՚ի կուսես՝ յուլուսս երկրի
հոչակելցդ՝ օր, օր, օր, օր, օր, օր:
‘Օսպամամբ լուսոյ՝ ասուեզ նորոյ՝ մագ արքայից
յայտնեցելցդ՝ օր, օր, օր, օր, օր, օր:
Ասիի կեղրուկ պատարագք՝ երկրպագեալ որաշ-
ամեցելցդ :

‘Եռագ ներգաջնակաւոր ՚ի ճնունդն քրիստոսի ասա-
ցեալ ՚ի դիմաց Տրամօրն՝ իրը երգ օրօրոցի առ որդին Յի-
սուս Հոյելով ՚ի կորդ ժամանակազրութեան ոյս անդրա-
նիկ է յերգս երգաբանին . Յ կեղեցիս Հոյաստանեաց ՚ի կիւ-
րակէս, յառուրս տանից նոյնակէս ՚ի տանի ծննդեան քրիստո-
սի՝ երգի ՚ի սկիզբն պատարագին իրու մլզեզի փօխանակ
Յայ յաբի նուիրանցք. երրեմն զինի քը լուսաւ ու ուրաքանչելն է.
յառաջ քան զատելն սարկաւազ Երիշ-շիշ և հասաւ լուսաւ-
նառիք. որպէս սովորութիւն է յեկեղեցիս Հոյաստանեաց՝
առ չընդհատելոյ զժամերգութիւնն ասել զմեղեղի կամ զերգ
ինչ՝ մինչ չե աւարտեալ իցէ քահանացն զիսրհարդ պա-
տարագին լլիւ և երրեմն յաւարտ սրբոյ պատարագին յեր-
անել ժողովրդեան յեկեղեցւոյ,

Ը

Վասով առ Ավելիքանեաւ կոյն :

Ե Խարձանս երկնից՝ յարեւեր ուզգեաւ ,
Թօսմէրաբարոց յաւաստիոց՝ մեծ ամեղ բարձրացեաւ ,
Ենկարասին ուզգածիր՝ շրջան բորբեաւ ,
Ըստ բջ զորովք զօրը երկնից՝ զասազաս պարեաւ .
Զբազ տեսարան՝ մեծ հանդ խարան .
Մեղ Աթոնի մանկանց՝ նոր Աւետարան ,
Երգեցիկը քաղցրաձայնիք՝ բնողէր լուեաւ կոյք .
Եւազաց Արովրէից՝ լերուք համաձայնիք :

Ե Աեղբան շրջանին՝ տթոս կառոցեաւ ,
Ա երամբարձ սեսմի լուսոց՝ կամար առձգեաւ .
Վաստկերոց կենդանեաց՝ զայժոռով կացեաւ ,
Հցուք ամենայն վերնոց՝ անդ ներկացեաւ .
Զբազ տեսարան՝ մեծ հանդ խարան .
Մեղ Աթոնի մանկանց՝ նոր Աւետարան ,
Երգեցիկը քաղցրաձայնիք՝ բնողէր լուեաւ կոյք .
Եւազաց Արովրէից՝ լերուք համաձայնիք :

Ե Լուսուկերու զաշոյս մեծ զշխոյ բազմեաւ ,
Ա զյեւլութեամբ զեզոյն՝ չքնազ սրանձոցեաւ .
Եմանաստիոց յեակո՝ չկ ոք տակդեաւ ,
Ասմ յասպոյն ձնանիւ՝ ուրուք հանգերձեաւ ,
Զբազ տեսարան՝ մեծ հանդ խարան ,
Մեղ Աթոնի մանկանց՝ նոր Աւետարան ,
Երգեցիկը քաղցրաձայնիք՝ բնողէր լուեաւ կոյք .
Եւազաց Արովրէից՝ լերուք համաձայնիք ,
Օզիխով թագուշոյն՝ արեգակն ձագեաւ ,
Եւ բնող զարշապարոք՝ լուսին նոր ձնեաւ .

Վորուսկոց բնաւից՝ զիւրեաւ ցորոցեալ :

Եւ համակ տասեղաց՝ մնդեն զումորեալ :

Չքնազ տեսարան՝ մեծ համոցիսարան :

Մեզ Ախոնի մանկանց՝ նոր Աւետարան :

Երգեցիկը քաղցրաձոցնք՝ բնդէ՛ր լուսաւ կոցք :

*Եռազաց Արտիքէից՝ լեռուք համաձայնք :

Ե զիւրեաւ Տիրուուցն՝ մանուկ առքազմեալ :

Եստուածորդի Փրկիչ՝ Ծիստ անուանեալ :

Յաւշէ նորս երկինք համայն տասանեալ :

Թժեւապող մանուրմնց՝ սուր սուր Տիշեալ :*

Չքնազ տեսարան՝ մեծ համոցիսարան :

Մեզ Ախոնի մանկանց՝ նոր Աւետարան :

Երգեցիկը քաղցրաձոցնք՝ բնդէ՛ր լուսաւ կոցք :

*Եռազաց Արտիքէից՝ լեռուք համաձայնք :

Յաւուրս կիւրակէից և տօնից երգեն զօյս՝ ի տեղի
Բարեւաստութիւնք Հր և Լ խոսէ (զոր սովարաբար ի բանիւ վա-
րագուրի տօնն բարձրաձայն) յորժամ բացեալ վարագոյք,
խորանին՝ պատարագիչն իմափորիւ անցանէ իննկարկեցոյք ին-
մէջ ժազովրդեան, և բազում անդամ զինի առառանձն պա-
տարագին :

Գ

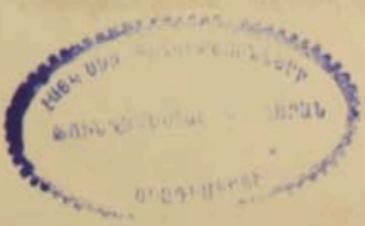
Առաջ առ սուրբ Խորհ:

Արեկաց ծառովն նշանեցաւ առ Խաւակաւ,
Երինահաս սանդխով ցուցար առ Հակոբան.
Փայտիւ կենաց՝ ձայնիւ՝ հոգւոյն շնորհիւ,
Ըբքայորդին վերադոչէր ընալից,
Կոյն սեամբ լուսոյ՝ փայլեալ առ Խարոյելին.
Ե ծովահերձ ցուոյն Խօսիսին,
Ե բազկարարձ հրաշն ՚ի մարտի,
Ենազօն արեւ, անապատ ուրարդե, նիշ սեռականե,
Յօյս յարատեւ, քառաթիեւ. (կրկնել ուրարդէ)
Ենազօն արեւ, անապատ ուրարդե, նիշ սեռականե.
Յօյս յարատեւ, քառաթիեւ.
Ենազարտելի զեն հրալի,
Երանն Եղինաց բանսլի,
Համազանց քառակուսի,
Ա աշն հովանի,
Պարիսու ամրութեան,
Դրոշմ զբայութեան.
Սուրբ և անմահ հզօրին,
Պազպաջունք ոսկի.
Վահցյը Տէրունի,
Վառք արքայենի որանչելի:
Եռ Հօրե Խակից,
Հոգւոյն փառակից.
Երբեակ միութեան Համազոյակից:
Եռ Բանն և յՈրդին,
Հոները Միածին՝ մնաց անքնին.

Յանեղ ծոցածին, յիշեալն՝ ի Նօրէ առ Ածածին.
Ի մօրէ անծին, հրաշխիք կուսածին,
Բառ ստեղինի յանչարչարն՝ ի կենաց փայտգ բեւեռն ըն.
Յարքայն փառօք՝ ի յաթուգ բազմեալն,
Ասկեհուռ զարդուք զարդարեալ,
Յանմահ փեայն քեւ առազատեալն.
Յաղթող նշանաւ փառաւորեալն,
Կնրարբառ մաղթանօք միշտ բարեխօսեաւ:

Օչոյս ներդաշնակաւոր նուազ առ կենդանաբար սուրբ
խաչն երգեն նոյնպէս յեկեղեցիս յանմահ պատարագին բառ
տեղւոյն պատշաճի, մանաւանդ յաւուրս տանից սրբոյ խաչի:

Հայոց
ՕՀՀ

՚

Երջ յաբու-նեան ՚Բ. Շահոսկ:

Յայզո՞ն միաշարաթին,
Խւղարելըն լարադին,
՚ գերեզման հասանին,
Խնձիւ զՏէրունեան մարտին.
Վհա ձայն աւետեաց սուրբ հրեշտակաց,
Վւետիս ձեզ և ամենայն հաւասարելոց,
Վրիսասս յարեաւ ՚ի մեռելոց:

Դատրձան յԱռաքեալն եկին,
Վեծ աւետիս մասուցին,
Եթէ յարեաւ կենդանին,
Հրեշտակը յայսնի բարբառին.
Վհա ձայն աւետեաց սուրբ հրեշտակաց,
Վւետիս ձեզ և ամենայն հաւասարելոց,
Վրիսասս յարեաւ ՚ի մեռելոց:

Գետրաս, Յայշո՞ն Ոիրելին,
՚ գերեզման վութային,
Օկտոտան լոկ գտանելին,
Վանդի չեր անդ կենդանին.
Վհա ձայն աւետեաց սուրբ հրեշտակաց,
Վւետիս ձեզ և ամենայն հաւասարելոց,
Վրիսասս յարեաւ ՚ի մեռելոց:

Ոինչդեռ ՚արտ զամնացին,
Լոյր Ոարիսամ ցաւազին,
Տեսանե զՅիսուս Ոիսածին,
՚ աւսիւ պարախզանին.
Վհա ձայն աւետեաց սուրբ հրեշտակաց,

Աւետիս ձեղ և ամենայն հաւասացելոց,
Քրիստոս յարեաւ ՚ի մեռելոց :

Տերն առեք մի բար ով կին,
Ես եմ որդին Միածին,
Երթ և պառական Պետրոսին,
Տեսցէ զիս ՚ի Գալիլիա լերին.
Ահա ձայն աւետեաց առ բը հրեշտակաց,
Աւետիս ձեղ և ամենայն հաւասացելոց,
Քրիստոս յարեաւ ՚ի մեռելոց:

Եյս յօյժ հասարակեալ է յեկեղեցիս և յաճախ գործածական յեկեղեցական երգոց ասափ. ՚ի զատկի յառուր Յարութեան Տեսան, նոյնագէն յառուրս կիւրակեից ՚ի վերջ սրբոյ պատարագին մինչ ժողովուրդն համբուրեալ դ Աւետարանն մեկնի յեկեղեցւոյ երգի քաղցր եղանակաւ ՚ի զմոյլումն նոցին. Ոյր սակս ոչ առկաւք ՚ի ժողովրդոց, որը սիրող և ցանկացող են հոգեւոր երգոց՝ ոչ կարելով զանց առնել զայնութեկ կան ման տակաւին անդէն ՚ի տաճարի ձգեալ ՚ի լուր և յակճիս երգոյն մինչև ՚ի սպա աւարտեսցի այն.

Ե

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊՐԵԴԻԿԱՆՆԵՐ:

Լալով Մարիսմը յեսս դարձեալ,
Օխոր ցանկալի զՏԵրն ահեւեալ,
Եւ պարտիզանն զնա կարծեալ,
Յորմ, զթով եղե հարցեալ.
Աին զու՝ զի՞ լսա, կի՞ն զու՝ զի՞ լսա.
Օի՞ լսա, կամ ընդէ՞ր հառաջես,
Մի՞ լսր ցաւօք՝ մի ողբար, ևս ևս
Խսաշեալ, թաղեալ և յարուցեալ:

Ո՞ի մերձենար՝ չեւ եմ ելիալ,
Երթ յԱռաքեալն՝ որք են ընարեալ,
Պասեկան զի՞նեն՝ առ Հոյր երթայ,
Յիմ և ՚ի ձեր Հոյր համբառնալ,
Աին՝ արդ մի լսր, կի՞ն՝ արդ մի լսր.
Փոխեաց ՚ի բերկանա, և ցնծու, ես եմ
Մահուամի իմով՝ լուծիչ մահու:

Ω

Երեւ յարքութեան Ռուբեոսով:

Խւզաբերքն դան 'ի գերեզման,
 Լուն զձայն առարք յարութեան,
 Լցեալ սիրով Սասուածական,
 Ըստ աշակերտն անդրէն փութան,

Եւեաիս ձեզ, աւեաիս ձեզ, Տէր մեր յարեաւ,
 Քանզի չէր անդ, և հրեշտակը բարձր քարոզեն
 Քրիստոս յարեաւ 'ի Անոնելոց:

Խւզաբաւսեալ նոցա ընդ այն,
 Ըստ Առաքեալն ձեսով փութան,

Եւեաիս ձեզ, աւեաիս ձեզ, Տէր մեր յարեաւ,
 Քանզի չէր անդ, և հրեշտակը բարձր քարոզեն
 Քրիստոս յարեաւ 'ի մեռելոց:

Օվարշամանին եւ զկտաւան,
 Գտանեն անդ 'ի մարմնոյն անոյն.

Եւեաիս ձեզ, աւեաիս ձեզ, Տէր մեր յարեաւ
 Քանզի չէր անդ, և հրեշտակը բարձր քարոզեն
 Քրիստոս յարեաւ 'ի մեռելոց: *

* Բաց յերեկալ թերութեանց 'ի մէջան՝ ասու 'ի զերէն պակասին եւ
 երեք տունը, զորս ու մարթացաց 'ի ձեռս բերել:

Ե

Խըդ յարութեան բարեսակ:

Օր շարաթուս նսեմանայ .
Գիշերավարն արդ ցոլանայ ,
Յաց ելցուք սուրբ զերեղմանին
Տեսուք դիարդ մեղ սցգանայ .
Յուշ լիցի բանն մահուան թաղման ,
Յետ եռօրեայն և յարութեան :

Ահաւասիկ սուրբ զերեղման ,
Օխարդ լի շաշիւն շարժման ,
Ովկ է օռուարթունն , որ առ վիմին .
Օճ վատ վատի բատ փայլական ,
Յուշ լիցի բանն մահուան թաղման .
Յետ եռօրեայն և յարութեան :

Տեսէք զզօրս որք կարգեցան .
Որպէս յաշէ սասանեցան ,
Վահ պահապան Տետոն էին .
Ռատ մեռելոց անշնչական ,
Յիշեսուք արդ զրանն թաղման ,
Յետեարար և զյարութեան :

Զայնէ հրեշտակն ձայն րերկրութեան ,
Մեղ աւետէ զրան յարութեան .
Եւ հրաւիրէ ի տես շիրմին ,
Յուշ մնալ մեղ յերկրացութեան .
Հաւասարի էր բանն մահուան ,
Հաւսսարի և ձայն յարութեան :

Ըստ Օչուարթնոյն վերատարձցուք,
Եւ զաշակերտան բերկրեսցուք,
Յարեաւ Արդիի Տէր մեր Յիսուս.
Մեծ աւետիս մօրն մատուցուք,
Ճշմարիտ է տեսիլս և ձայն.
Ճշմարիտ և բանս յարութեան:

Որպէս զայս նոյնպէս և զերկոսին նախընթաց երգսն
ասացեալ 'ի Յարութիւնն Քրիստոսի երգեն երբեմն յետ
ասելոյ ՆՔՇԻ- ՊՐԵ- ՀԵ- Կ կամ ՎԵ- ՀԵ- ՎԵ- ՏԵ- ՏԵ-
(Եթէ չիցէ աւարտեալ պատարազիչն՝ զիւր խորհուրդ) և
երբեմն զինի աւարտման պատարազին ըստ նմանութեան նա-
խյիշատակելոցն երգոց:

Է

Նրախացիք յաւես հրձուանօք բերկրեալդ՝ ի
կանայս։ Որ դժուարընալ զատիարակաւա։ Խաչին
վարժեալ կրթեցար, որդւոյ քո կցորդու թեամբ,
միասնակն ժումկալու թեամբ՝ կրելով զերաշ խէոց
վշաց ձնիցը լցող ին քեն տեառն։ Աշտաջարարն
մռելու թեամբ անձնատաշոր տօթով խարուեկալ։
Երես զորով անարար քահանացական նուիրմանը
ի վերայ սիրոյ սկզբանոյդ մատեար, ասրարոյս և
սուսպիսակ գեղմարարձ մորուր պատարագ։ Դ
ճշնաւորական վարս ողջակիցեալ, քան թէ ի սրբ
հանդէս խողխողեալ։ Կարեկացի՝ ի դոլես Ածած-
նի։ Գումարու իշբէ։

Տ լուսոյ միշտ ծաղման և բղխմանն անձառ։
Սարբա աթոս և տաճար,

Ճիրաւի ոչ բաւեն՝ խմասանոց կաճառ։
Սուրբ կոյս կենաց մեր պատճառ,

Խակ մինչ դու՝ տացես ինձ խուն ինչ զշանճմթր,
Ստոյդ՝ հիւսից քեզ նոր ճառ,
Սեպուհ Սրբուհի՝ ընդիս հածեաց ոնիլ սիմպատեայն՝
մի զանթիպաեայ՝ բան համակրութեան՝ մի
հակակրութեան։

Պարունակ՝ սուրբ հօգույն՝ համբաւ շնորհաց,
Եւայ՝ սուիթ՝ նոր փառաց

Պարագիր՝ սուրբ սիրով և սրտի վիրաց
Եղեմ՝ րերի ծառ կենաց՝

Պարփակիչ անարտունջ՝ անդոյդ սլաքաց,
Եօթնեակ սրեալ սուսերաց * ,

*) Եւ ընդ քո խակ անձն անցցե սուր, զի յայտնեացին՝ ի բազմաց սրտից
խորհուրդը։ Աւե. Առ. Պ. 2 հմք 3 ։

Երկինք եօթնարիեան հաճեաց ընդիս ունիլ
սիմպատեայն՝

մի զանթիպատեայն՝ բան համակրութեան՝ մի
հակակրութեան։

Սատուած է՝ մարդացեալ և քո Միածին,
Բակերս պրկեալն՝ ի փայտին։

Եղեն անդ՝ ձանաչող՝ զիղջ և դարձ սրտին,
Բահ նոր բաց աջոյ հինին։

Սաւելով ընդ իս իցես ՚ի զրախտին,
Բարունն՝ յոյս այնց՝ որպ դարձցին։

Իննասնայր սր կյա՞հաճեաց ընդ իս ունիլ սիմպատեայն՝
մի զանթիպատեայն՝ բան համակրուե մի հակակրուե։

Տիրածնիդ՝ ոչ միայն տուայտանք որդւոյ,
Օճան յաւելման ցաւոյ։

Տայ նաեւ՝ հնոց հրոյ՝ միշտ բորբոքելոյ,
Օգոստ այս բան խաչելոյ։

Տես մայր իմ՝ զչովիաննես՝ ահա որդի քո,
յօհան՝ ահա և մայր քո՝

Օրիորդ օրհնեալ հաճեաց ընդ իս ունիլ սիմպատեայն՝
մի զանթիպատեայն՝ բան համակրուե մի հակակրուե։

Աննասուն՝ համայնից ՚ի զենարանի,
Բազմեալ ՚ի սուրբ սեղանի,

Արէ մեծ տաղտապանս և զոհ զենանի,
Բնիկ տէրն Խարայէլի,

Ամառ իւր կոչելով սուրբ զէլի էլի.
Բուրկէնն հոտ զմայլելի,

Բուրլսոս ոսկեզէն բուրեա զայդ խունկ զէրինից
բաղդալի.

Ճիմ հոտոտելի կամելով յարակ հաճիլ ընդ
իս ունիլ սիմպատեայն՝

մի զանթիպատեայն՝ բան համակրութեան մի
հակակրութեան։

Անմաշին մահու անցք՝ որք աստ անցանեն,
Չխափն համայն սասանեն.

Այլ կրող՝ այս անցից՝ ՚ի տեսարանեն,
Ելի՛ էլ թող՝ ինձ առնեն.

Արրայ հայր առզուէ քանդի ոչ դիտեն,
Ելմն՝ թէ ան աչք դործեն.
Է մայր անարատ չնորհիւ առատ հաճեաց ընդիւ
ունիւ սիմպատեայ՝

մի զանթիպատեայն բան համակրութեան մի
հակակրութեան:

Կամարեն՝ զի գուէ՝ թէ եմ ծարաւի,
Խաղրիւ քայախ տան լեղի.

Կոյնազոյ բանն Հօր՝ արդ ողջակիզի,
Խնկեալ տուշամբք հրալի,

Կոյն համակ գրուածոց՝ յանկ ելեալ դառի,
Խորհուրդն՝ անդէն կասարի.

Խորան լուսեղէն՝ սրովրէ հողեղէն տացի երանի,
Թէ լեարդ քո այրի բիւր իսկ երանի՝ զի մայր ես բանի:

Լն անհսա՝ ձայնէ ձայն վերնոց անդնին,
Օպեալ միտք քո տարտամին.

Խութինք յոյժ տարբերք ՚ի մի համակրին,
Օնդեալ քննաւ սրաշարին,

Լակիցն Հօր կամաւ աւանդ զհողին,
Օփր խոր Ատուածամարդկային.

Ա երջապէս մաղթեմ ընդ իս հաճեաց ունիւ
սիմպատեայն՝

մի զանթիպատեայն բան համակրութեան մի
հակակրութեան:

Երդ առ ամեներանեալ տիրամայր՝ Գլխատառք սորա
րադիւսեն յաճախ զանուն չեղինակին ըստ այսմ օրինակի.
Սկզբնատղքն չորից յօդեն՝ ՚է աւքչէ ՚է. ՚է. իսկ յետազայ
տողքն երիցս հիւսեն՝ պարէն ՚է. այս ինքն. ՚ի սերօրէ խո-
նարչ ծառայ պատկանեանէ.

թ.

Եւ Եժածին առըն իս:

Արբոյն սրբոց հաճոյ կամաց .

Արոյ բանին աթոռ փառաց,

Մաքուր կաթամբ տուիչ կենաց .

Կախկին մօր մեր լուծիչ երկանց,

Ըուշան հովտաց ծաղիկ դաշտաց .

Ծորդւոյդ գանձուց ձրից շնորհաց :

Եթեր հրափայլ, արփիկ և լոյս .

Օռագող լուսոյ սուրբ մայր միշտ կոյս ,

Տրտում բնութեանս, միայն դու յոյս .

Ենմահ պաղոյն, անցօղ թարմ բոյս :

Տապան Կոյեան, բուրդն Դաւթեան .

Ենձառ խորհրդեան, անծիր թարդման :

Բախման վերնոց, պարծանեք ներքնոց .

Պասի և թաղ, համայն սրբոց,

Բնութիր ծաղկաց, ազատ ՚ի փշոց,

Պատճառ զերծման բիւրուց հոգւոց ,

Դուռն աղխեալ, աղբիւր կնքեալ .

Ենհուպ անումն հնոց նորոց :

Աղջրմ ողորմ, արդ կականեմ՝

Աճիտ կոյս մօրդ, հետ պաղանեմ ,

Բարիս խօսելդ, լալով մաղթեմ .

Են որդւոյդ՝ ոյր ծառայեմ ,

Առ-բբ ես տաճար սքանչելի .

Երած դրանդ, զիս արժանի :

Ժ

Եւ նոյն Տէղահայրն :

Վեռ արքունիկան՝ գտաստր հարազատ,
Եւ շառաւիդ անդասապարտ,

Գտաց մեղօք Եստուածամարտ.

Տես դթութեամբ՝ զոգւցյա զիարդ,

Մայր Եստուածոյ կոյս անարատ:

Եղեմեան տունկ ծառ հաստաբաստ,

Վենաց պաղսին բնինապատրաստ,

Օխա, որ եղէ մեգ և հարարտ.

Խոնարհեցն մի տար ՚ի դառ,

Եստուածածին կոյս անարատ:

Բենամբարձ մայր՝ արժանապարտ.

Յաշաղկոտիս անձնարշատ,

Լեր դթութեամբ բարեիրատ.

Օի մի եղեց անարդահատ,

Մայր Եստուածոյ կոյս անարատ:

Ողիահրաշ մայր մշտահաշտ.

Օզայրացուկս և կամապաշտ,

Փոխեան ՚ի հեղ և զիւրահաշտ.

Լինել ստոյդ Եստուածապաշտ,

Եստուածածին կոյս անարատ:

Ամեմափառ կոյս թագալարդ.

Օպղերդըս անձնանախատ,

Երիացն մնալ հաստատ.

Դ մաղթանս մշտապալատ,

Մայր Եստուածոյ կոյս անարատ:

Բամբիշ սեպուհ անհամեմատ,

Օազահ բնութիւն իմ պատժապարտ,

Երջեա լինել՝ ի սիրս տուա.

Օք մի եղեց անդ զատապարս,

Սստուածածին կոյս անարսա:

Լ՝ մայր էին կոյս մագրազարդ.

Օիս զարշիռս՝ որկորսապաշտ,

Օանկեալս հոգւով չարին որստանդ.

Աալ շանկանիլ՝ ի խորխորսա,

Մայր Սստուծոյ կոյս անարսա:

Արբութեան մայր՝ ամենիմասա.

Վափաշութեամբ զանկեալս տապասա,

Որով զեզեալս յոյժ չարաբասա,

Հնորհիւ որդւոյդ՝ արս պատուասա,

Սստուածածին կոյս անարսա:

Գլխատառք նախընթաց եասոաչիկայ երդոցս յօդեն զա-
նուն երդողին ԱԵՐԴՔԵՒ:

ՃԱ

Եւ ճանիսակա բնելով հետիւ :

Արթուր զուարթուր,
Բանին բանառ ծիծուրնը.
Գայրման առեալիք,
Դրախտին գոյն զգոյն ծաղկունք.
Եւ քաղցրաձաշակը,
Օւրսին զանազան մրգունք.
Լոյեմ շնչական,
Ընորեալ աղանեաց ծաղկունք.
Թռուշունք թնառոք.
Ժազոյ ձեր 'ի ծառ 'ի տունկ.
Եւ ժամ դիշերի,
Լցու լուսակարկաջ սասպունք.
Խնկարեր լերանց ծառ,
Օսաղկաքաղիկ հասունք.
Կարսիկ տերեւունք,
Հաս անման թութեան բուրմունք.
Զայն քաղցրազուարթը.
Կամրտքանայծու մանկունք,
Շնողեալ դնացիք,
Մէջ թեթզէշեմին մանկունք.
Յիսուս ծնաներ,
Ես՝ Կառը խացույիք մանկունք
Ըստոցեալ դնացիք,
Ուրախ և լերկիքեալ մանկունք.
Զիս Զիս նման,
Ալարծանք ծնողաց ծնունդը.
Ծառը մանրածաւալ,
Ուսէ և ընալուաց թիթուունք,

Առաջ Կարսովեամին,
Ա երայ զրկարարձիկ տանունք.
Տեսան իջեալ յերկնից՝
Բամ արձաթափացլ մանկունք.
յՊետրոս հարցաներ.
Եխոս զձեզ արածել զառունք:
Փթթեալ փարզենիք.
Վըթասասի ճնշեալ եզունք:

Վլխոսառք երդոյս են ըստ կարգի ոյլու բենից:

ԺԷՅ

Ե ՀԱՅԵԱՆ ՀԱՅՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂՄԱՆ:

Ապրաստելի բարկութիւն Տեկառն մինչ մեզ հասանելը,
Եսին՝ չարարմատ չշղոք * տունելն Պարսկին բռւսանելը,
Որոյ աճեալ փշովք զաիրսու մեր խայթաշարելը,
Ճմլեալ զազօխն՝ զգառն մրուր մեզ արբուցանելը,
Վայ պատուհան արժանաշաս՝ ո՞չ առ մեզ եշաս,
Օարթիցէ՝ նոր ողբս երգեսցէ՝ հինն Երեմիս:

Երկրորդ՝ իրրեւ յիշել չարիք փոքր բնէ ցեռացան,
Բառ նոյն ցասանն ասրերը երկրի չարախառնեցան,
Ա ան որոյ բայսք արտորելից խակառ չորացան.
Եկն սովին, չքառորաց հոգիք քաղեցան,
Վայ պատուհան արժանաշաս՝ ո՞չ առ մեզ եշաս,
Օարթիցէ՝ նոր ողբս երգեսցէ՝ հինն Երեմիս:

Բնասասաս այս մեծ պատուհան յորժամ անցանելը,
Երրորդ՝ սասաթիկ մահարաժամ խեկցյն ժամանելը,
Ու խորելով զմեծն և զփոքրն ՚ի կենաց չանելը,
Օմայորդն յերկրէ յերկիր՝ չերքեալ հալածելը,
Վայ պատուհան արժանաշաս՝ ո՞չ առ մեզ եշաս,
Օարթիցէ՝ նոր ողբս երգեսցէ՝ հինն Երեմիս:

Օր ըստ օրէ չնաւորիւ յնակիչը յուսացին,
Չորրորդ՝ զանշուն ապրանս յանկարձ՝ հրոյ ճարսկ
տային,
Վայ բացայաց աղաղակ էր օրինառին,
Օի բաղումք յայնց զիոդն ունելին չար անօրինին,

* Կ Մահմատ Խանէն առէ զան ներբինացեալ դույն նորա:

Այս պատուհան՝ արժանահան՝ ո՞չ առ մեզ եհան՝
Օարթիցէ՝ նոր ողբս երգեսցէ՝ հինն Երեմիաս:

Բարեխրատ և արդար Տէր՝ նորող զայրացաւ.
Եղին Ժանախանն՝ յետ սակաւոց՝ կրկնն զոյրացաւ,
Օգայութեանց՝ որովք մեղաք՝ թիւն լրացաւ.
Բառ յանցանաց՝ արժանասպէս պատիժ հասուցաւ,
Այս պատուհան՝ արժանահան՝ ո՞չ առ մեզ եհան.
Օարթիցէ՝ նոր ողբս երգեսցէ՝ հինն Երեմիաս:

Եր հազար ութ հարիսր և չորս՝ օրն նոր տարի.
Մինչ ի տղմուտ Մուխրան՝ ի կարճոյ զայս յայտ արրի,
Էստ եղանակին, որպէս էջող էջողը * ձայնի.
Անոն խննարչ յօրինողին՝ դիսոզաց յայտնի,
Այս պատուհան արժանահան՝ ո՞չ առ մեզ եհան.
Օարթիցէ՝ նոր ողբս երգեսցէ՝ հինն Երեմիաս:

Այս երգ առաջին անգամ տպագրեցաւ ՚ի կովկաս լրագրի (աես հմբ 26. թուական 1847) ապելց ՚ի Տփիսիս հանդերձ գեղեցիկ և ընդարձակ ծանօթարանութեամբ, զոր ետ Հայր Գարրիէլ Պատկանական, Աւատի ո՞չ անտեղի վարկանիմ ՚ի լուսարանութիւն երգոյս յառաջ բերել աստեն բառ առ բառ զնախասաց ծանօթութիւնն. աշա այս բանք են նորա.
»Հնչէի հարուսաց Տիկիւոյ: Քաղաք՝ ՚ի շարս մայրաքազաքացն փոքրիկ, այլ բազմամարդութեամբ ճոխ և մեծ, յիշատակօք գառնակսկիծ հարուածոց, որովք բազուկ տեառն ծանրացեալ է ՚ի վերայ նորա ՚ի խրառուլ զնա, հանդիսանայ երեսիի: Մի զրգուէր զհազարամեայ հնութիւնն նորա. չէ պիտոյ յուշ ածել զայն, զոր միթերք պատմաւթեանց շանմարանեալ ունին: Պատմեցից զայն, զոր տակամին յիշեն ծերք ժամանակիս և ընդ որ տակաւին չեն ցամաքեալ արտասուք յաչաց հարց մերոց: Առոր, սով, գերութիւնն, մաշ և չուր թափառէր աստանդական լերանց ՚ի լերինս, որովք շրջափակ պատի քաղաք մեր: Աւատի եղերերգուն մենացեալ յանկիւն ինչ տղմասիդ

* Եւել էլու և առզ ՚ի լեզու Ցանկաց՝ յորդուր:

շինից Մուխրանայ, զտիրական սրբներ իւր հեւեալ, գտան
արտասաւոք համբարէր ՚ի ծոց յիշատակաց զաղեկէզ իւր քան-
քարտանս։ Արձագանք նորա լսելի լինէին ՚ի վանդիւն կնթնառ
ցին և ամայի պյութ՝ յորս մազապուրծ զերծանէր, զողանջէին
՚ի հռնախն նորա, ևուր զինչ ասէր ողբերգարկուն. տես
զիարդ հաշուէ թուէ զհարուածն հօյրենեաց. հոյեաց՝ թէ
զիարդ զաղիս հարկանէ սրտառու կոծ նորա, զոր յօրինէ
՚ի վերայ աւերակաց հիւրընիալ քաղաքիս։ Ասրամիլի բար-
կութիւն տեսան . . . և այլն. Եղերերգուս այս էր սպան-
գուխու պատանի եկեալ նժդեհութեամբ ՚ի կոստանդնուպոլսոց
Սերավրէ անուն, որդի Տիր պետրոս քահանայի, մականուա-
նեալ Պատկանեանց, որ վասն մանկավարժութեան կոչեցաւ
վարժապետ և ընդ խնամովք ոմանց զպգամիրաց գտեալ զմար-
գասիրութիւն, ամուսնացաւ և եղեւ ականատես ամենայն ան-
ցից, զորս յաղբերգութեան իւրում համառօտարանէ, քան-
դի յերկրորդ տարւոց գաղթականութեան իւրոյ, ոյս է՝ ՚ի
1795 ամի, եկն երկերիր հաղարօք Ազայ Մահմատ Խան,
(մականուանեալ Ախուայ Խան, զի ՚ի մանկութենէ էր ներ-
քինացեալ), և առաջնորդութեամբ քաւաթ Խանին մասեալ
՚ի Վաստան, ՚ի սեպ. 13. Էառ զքաղաքն Թիֆլիս, և հրով
և սրավ և զերութեամբ մաշեաց զբնակիւն նորա, և բազում
տարաւ գարձաւ յԱրցախ, ՚ի ձմերոց։ Արքայն Արաց Հե-
րակլ, և որդիք և գտտերք նորա, մեծամեծ իշխանք աշխար-
հին և տիկնայք նոյսա, և բազմամիրոխ բնակիչք քաղաքին,
որք ցերացան լեալ էին ի լնինս, և ՚ի յայրս, և ՚ի փա-
պարս և յանձաւս խոստաբոււ կեանս վարեին. յետ ամսօրեաց
Ժամանակաց դարձան ՚ի քաղաք, ողբաւ զաւերակս նորա և
զիանձորս ՚ի հրակէզ սպականութենէ թշնամեաց։ Այս էր
հրովար բառանութեան, որ և ասի առաջն հարուած։ Յարշաւա-
նաց ասսի Պարսից, որք տնակոսի արարին զգիւզ և զա-
դաստանս, յաղարս վարեցաւ երկիր. արգելան ձեռք մշակաց,
արտորպլք մնացն ՚ի բազում տեղիս անդրծ. և ուր ուրեք
արկաւ սերմն, անզ երկինք զլացան կաթեցուցանէլ զցոյ
անձրեաց. եղեւ երաշտ, և երեր զշեա իւր զոսի, զառնացան
կեանք մարդկան, թողին, լքին զհայրենիս իւրեանց, և զնա-
ցին տարդիմ յօսարութիւն ՚ի գիւտ չօրարեկ հացի. աղքատք
և հարուստք միօրինակ սովասանջ մաշեցան, լոեաց գութ
ծնողաց առ որդիս, կարկեալ ըմբերանեցաւ ողարմութիւն զա-
ւակաց առ մարս. բնութիւն քաղցուն զմարդիկ ստիպեաց
անտես առնել զգորովանօք բնութեան. Այս է, զոր ասէ՝

չուստաց ունի ժամկեցոն։ Երկրորդ էր այս 'ի թիւս հարուածոց։ այլ ապականութիւն իւր չէր ինչ նուազ քան զառաջնոյն։ զի անդ փախուստ ասպեցուցանէր, իսկ աստ ամենացն ուրեք մարդ զարսափելի սովոն առաջի աշաց իւրոց գտանէր։ Այլ զի՞նչ էր այս, առ համեմատութեամբ երրորդ հարուածոյն, որ գայր զի՞նի։ Ի զիականց անկերոց 'ի սրոյ և 'ի սովոր գոյացաւ ժանատախտ։ և գամիր հարեալ սկսաւ ծոյցէ 'ի ծայր քաղաքին և Վրաստանեայց արշաւասոյր ընթանալ։ անս այժմ զզոչս նորա խնայէ արգեօք 'ի տիս 'ի գեղ 'ի սեռ, արկ 'ի թիւ։ թէ կարես, թէ քանի արտասուաց և աղիսարմ տեսարանաց եղեւ ասիր։ Ով աղեկէզ արկածից, որք զընդերս և զերիկամունս գելեալ գալարեն։ Աիրելի դուսոր ոգորի ընդ մահու, և մայրն չկարէ ձեռն կարկառել նմա։ Միամօր որդին զիաթաւալ գլորի, և հայրն դարձուցանէ զերսս։ Մանգաղ մահուն արծնեալ 'ի չարսխառնու թեան օդոց, զիտապաստ տախտապարէր զծաղկունս կենաց, և բնութեանն մօրմնք և անգոյր պապանձէր։ Բռնակալն պարսից, որ զագոն Կաճարաց եղ յամուն կիւրսի, ոչ յագեալ աւարաւ և գերութեամբ յառաջնում արշաւանին, դարձոյց Խրծախոյ զերես 'ի 1797 ամի միւսանգամ զանգել զերկիր արեամբ անմեղաց և համախոչք նորա՝ որք զօղեալ էին 'ի քաղաքին 'ի սերմաննել զխովութիւն 'ի թագաւորութեան, զէն 'ի ձեռս իւրեանց արարին զշուրն, զի այնու թուլացուցեն զրացուկս հզօրաց և կորովացուցեն զարիւնաշաղախ ձեռս ասելեաց։ և աչա յանկարծ բոց երկնահաս ծանոյց քաղաքին զխորչուրդն անզգամութեան։ և որ ազատեալ էր 'ի սրոյ, 'ի սովէ և 'ի ժանատախտէ, զայն ամենայն լափեաց հուր, որ երթալով երթայր և զօրանայր և ճարակէր զամենայն։ Ալրջին 'ի հարուածս նորա եղեւ զարձ մահարաժամին, որ որպէս իշխապ զիթխարի գուր յանապատէ, հետք նորա տեսանէին յաւերական, և կն եմուտ 'ի թշուառականն Տիֆլիս, եղ զգլուխն 'ի Մթածմինդայ, զտուտն 'ի Մախամի սարն, տարածեաց զճանկան 'ի լերանց Սոլովակոյ մինչեւ 'ի բարձունս Հաւլապարայ, թափեաց զթոյն իւր 'ի կուր, և բնակեցաւ միայնակ 'ի քաղաքին։ Իսկ բնակիչք նորա բոկոսն և գլխն 'ի բաց անձնապուրծ ճողոպրել հայթայթէին զկեանս, թողին լքին զընակութիւնս իւրեանց և սփուեալ տարածեցան 'ի զիւզորէս և յանքոյթ տեղիս։ Ի սմն զանազէտ վիճակի յուշ 'ի կուրծս եղեալ ազգասէր ոմանք, յիշեցին զԾծային ողորմութիւն եւ զբանչելիս նորա, զորս բազում անզգամ արարեալ էր առ մարդիկ 'ի ձեռն Աստուածանշան սուրբ Գեղար-

դեան. զիմեցին առ նա սրախ մոօք, և հրաւիրակս առաքեալ
՚ի Սուրբ Հջմիածին, կոչեցին զնա յօգնութիւն անձանց իւր-
եանց, Երիւն Յիսուսի Քրիստոսի, որ շիջուցանէ զաններեղիթ
նեսոս սկզբնաւարին, մածեալ ՚ի սուրբ Գեղարդեան շիջոյ և
զերեւլի հարուած մաշուն, որով ծարաւին արեան մարդկու-
թեան ապականէր զինութիւն: Յորժամ զէնն Ածային և մուտ
՚ի քաղաքս, ամենայն զէնք նախաւարին թուլացան. սուսեր
նորա ընդ մ.ց բեկաւ. լարք աղեղանց նորա խզեցան. սլաք
վիրնին ժանկահար կորեան. երախսկալք սրոյ, որ ՚ի ձեռս
հրեշտակաց նորա՝ կապտեցան. նիզակք սրիկայից նորա խոր-
տակեցան և տէդք արրանեկաց նորա փշրեցան, և ինքն զա-
մօթի հարեալ գլխակոր մերժեցաւ յարտաքին խաւարն ՚ի
տարտարոս սանդարակնեման: Մինչ այս հրաշք Վատուածա-
պարզե սբանչելեաց ՚ի տիրաշօշափ Գեղարդանէն յերկրի կա-
տարեին, ողբերգարկուն մեկուսացեալ յանշուք կալուածան
արքայորդուոց, զերեմիա՝ զեղերերգակն Երտսազեմի կարգայր
յասպարեզ, կամելով նմա ապսպարել զիոծ իւր, որ ՚ի վե-
րայ քաղաքին Թիֆլիսու, յորում բնակիչք նորա՝ որք հըն-
դեակ զգայարանօք իւրեանց մեղուցեալ էին յԲատուած, Տեղե-
կի պատովք պատուհասից զիրէժ արդարութեան լուծեալ,
՚ի ձեռն Քրիստոսական նշանին, որ զիոզահոս աղբիւրն մեզ
բիշեաց ՚ի փրկութիւն, քաւեին, և զիառս ողորմութեան
նորա ՚ի զրունս եկեղեցեաց զոհութեամբ քարոզէին:

Ճ. Գ.

Ե մահ ջաւառ խանք :

Արահար եղեր՝ շար իշխան,
Թշնամի Խաչին՝ ջաւաթ խան,
Եղե այն ուղիղ դատաստան,
Ըստուծոյ անգատնալի բան.
Ե փորձանաց զմեղ մասնեցեր,
Տէր եղեւ վրեժինդիր մեր:
Եղեր զու՝ գործովդ վատթար.
Տուաւ քեզ՝ փոխադարձ արդար,
Զոր Հերակլ ծերոյն կամեցար.
Վաշ, վաշ, այնմ ենթակայացար,
Փորձանաց զմեղ մասնեցեր.
Կայսր եղեւ վրեժինդիր մեր:
Բամբ Առուսաց չն ինչ յառ ձեր.
Արութեամբ՝ ի դաշտ քո իջեր,
Զզօրութիւն բազկի քո յուցեր.
Մողբեն փոյթ ծակամուտ եղեր,
Ե փորձանաց զմեղ մասնեցեր.
Տէր եղեւ վրեժինդիր մեր:
Օ՞ձ անգութ՝ խայթահարիչ մեր:
Ու՞ր է շար թոյն քո մահարեր,
Աստակիլ քեզ հեշտ հնար չեր.
Մի՞ զուցե՛ թովահար եղեր,
Փորձանաց զմեղ մասնեցեր.
Կայսր եղեւ վրեժինդիր մեր:
Բարբարոս՝ սա այն հզօրն եր,
Հողովե մեծ խոնթը քարն ասրուր,

) Խանքանութ : { Հ Հանքանութ է սուլթան կամ արքաց արքաց Օսմանեաց առաջկառ :

Ուստի մեր բայաններ զուգը.

Գրրանարդ մարտիկն փախչելը,

Եւ փարձանա զմեղ մասնեցեր

Տեր եղեւ վրեժինողիր մեր:

Եւր եր քեզ զԴարբանդ շիշել.

Միշտ զյազելին ու ի միտ բերել.

Օթապառն քո ու ճանաչել.

Խրանար կառանա՛ լինել:

Փարձանաց զմեղ մասնեցեր.

Արդոր եղեւ վրեժինողիր մեր:

Խառացար լսու Փարանանի.

Չարչարիւ նոր Խարցելիի,

Ծի արբցես զմրաւր Ամսիսի.

Կոստակալ Յիշիանազի:

Եւ փարձանա զմեղ մասնեցեր:

Տեր եղեւ վրեժինողիր մեր:

Կապեր լյու սասին Յօննիարի.

Հայուր ոթ հարիւր լորս ամի,

Ամիւ զայն երգարանեցի.

Վաս ձայնին սասանարալը *

* Եռապերգութիւն 'ի յաղթանակ Յիշիանազի և 'ի մաշ
Յառամեջ խանի: Յառամեջ խան էր իշխան Գանձակոց կմ գան-
ջողի: որոյ առաջնորդութեամբ Աղօց մաշմատ խան Շահն
պարսից 'ի 1795 ամի ևսո զգվիսա, ոյլ ու կարոց զրամար
ածեւ և առանձնել զշերակ զարբացն վրաց որովէս կամքը
Յառամեջ խան, ուստի և ամի յերգն. առ Հերու Ձերան ի-
նեցր չու չու անը Ենթաւայքը:

* Եղիսաբետ երգըց բաղմանն Աւրել. Ե. Տ. Պ. Ե. Հ. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.
սասին խ. ծ. նշանակեն՝ խանուրչ ծասայ. Ըստ պար նուա-
զերգութեան յորինեաց զմբու նմանօրինակ սմին ողի բնոդար-
ձակ՝ հանգերձ խառաջութեամբ բնտել և եւ լուսաց լուլ:
որովէս անօդի 'ի յետազայդ:

*) Առաջնարարի և երգի բնու վրաց:

Ժ. ՚

Ե յաղ նաևակ զիցեանուն :

Ը նդէր է քեզ կամկած կրել .

Ա սմ զ Ա սուսաց զայն ՚ի միտ բերել ,

Գ արձ նոցին է երկուցանել .

Ե ւ արգեսոմի ինչ ոչ ցուցանել .

Վ շուն քո բարձր է մեծ իշխան .

Շ ահ կարձեա զքեզ և ոչ կան :

Ո չումն է անինչ վաճառիկ .

Ե ւ որսոց կարթիւ զմարզիկ ,

Ը ստ ձիտրս բարուց իւր ընիկ .

Վ շուն անուանին է քաջամարտիկ ,

Վ շուն քո բարձր է մեծ իշխան .

Շ ահ կարձեա զքեզ և ոչ կան :

Վ ժրոց քո է Արթովան .

Զ օրրդ համայն ծարսուիք արեան ,

Ո նիս զառմքը վասօնէ բաւարան .

Ե ւ զուտեաս անապատկան ,

Վ շուն քո բարձր է մեծ իշխան .

Շ ահ կարձեա զքեզ և ոչ կան :

(Հ արժամ հասաներ բար խազարց անյազմ զօրապետին Յիշանամիք զօրովք իւրովք ՚ի գանձակ յաւնկա ջառամինին և նախարարաց նորա՝ իբր ՚ի զիմաց խորհրդակցաց և ամսուն զից երդի պատ սուս և ճշմարդա)

Վ անիկ եկեալ հասեալ են ,

Ո ՞ թէ զինչ սուկամթիւ են ,

Ե թակարի անկեալ որսիկ են .
Յանդէք զի յառաջ եկեցեն,
Եսուն քո բարձր է մեծ իշխան .
Ե՞տ կարձեա զքեզ և ոչ խան :

(Ո՞ինչ նշանաբեն յամբոցէ անտի զգալուստ զօրացն առն
զայս ճշմարիտ)

Չեն այնպէս որսիս կարծեցաք .
Օք մինչ զունդ ինչ նշանաբեցաք ,
Օք երիվարս մեր մարակեցաք .
Օքախնան մեր զուշակեցաք ,
Ու եւս մարտեաց ընդ Առուսաց .
Օք լի են շանթիւք կայծականց :

(Ո՞ինչ զառացինն էջ քաւաթ խան հեծելովք ՚ի դաշտն ,
և մարտուցեալ ետես զզօրութիւնս Առուսաց՝ փախչի եւ պատ-
մէ նախարարաց իւրոց զտեսեալ հրաշն ճշմարիտ)

Գնդիկն այն ոչ եւս երեւեր .
Եւլ միայն անշէջ հուք փայլէք ,
Կօռիս զզաշն մթին վայր առներ .
Ոչումբն զմեղ չարամնչ առներ ,
Ու եւս մարտեաց ընդ Առուսաց .
Օք լի են շանթիւք կայծականց :

Վաջ սիրան իմ իրը ջերմոտ դողայր .
Յերկիւղէս ակն իմ մթանայր ,
Ոչումբ զինուցն շնչառնել չուայր .
Իհձ միայն խուսափել մնայր ,
Ու եւս մարտեաց ընդ Առուսաց .
Օք լի են շանթիւք կայծականց :

(Արկնեն անդրէն նախարարքն քաջալերել և առն զայս սուտ)

Արի լեր և քաջալերեաց .

Մազօր են յառումն ամրոցաց,

'Տ ձգման մեր թխողանօթաց.

Փախիցեն իսկ և իսկ 'ի բաց,

Անուն քո բարձր է մեծ իշխան .

Ը աշ կարծեա զքեզ և ոչ խան :

Օ բայրամ մեր կառարեսոցուք .

Օ թմրուկ շեփոր հնչեսցուք ,

Օ անհող դու մեր զմնաքեանց ցուցցուք .

Օ յոյս Կողին յամբոցես հասցուք ,

Անուն քո բարձր է մեծ իշխան .

Ը աշ կարծեա զքեզ և ոչ խան :

(Երբեւ սկսանին մրցակիրթ դորքն ըսուսաց յԱրիթէի զիշերին Ժաճախել զհրացանս առ ամրոց անդր նոյն խորհրդականք եւ բոլոր զենակիր արքն առն զայս ճշմարիս)

Ա այ մեզ վայ զինչ են ձայնք ճայթմանց .

Ենթհատ իջեալ կայծականց ,

Սասանի բերդս 'ի հիմանց .

'Տ սասատէ անհուն զնդակաց ,

Որպէս ընդ չար Փարաւոնի .

Տէր է, որ ընդ մեզ մարտնչի :

Հուր և շանթք 'ի վերուստ տեղան .

Երկինք և երկիր յոյժ զուան ,

Եյսքան արք մարտիկը երբ մեռան .

Ո՛չ թէ զինչ հրաշք արարան ,

Որպէս ընդ չար Փարաւոնի .

Տէր է, որ ընդ մեզ մարտնչի :

ՅԵՐԵՎԱՆԻ ՀԵ ՄԵԹ ՊՈՐԱՊԵՏ
ԱՌԼ ՎԱՐԵԿԱԼ ՀՐԵՇՄԱԿԱՊԵՏ,
ԿԵՐՋԱՊԵՏ ՊՈՐՔՆ ԵՐԵւԲՆ ԷԺԵԱՊԵՏ,
ԲԱՍՏ ՀԵՆ ԲԱՏ ՄԱՀԱԳՈՒԲ ՀԱՆՊԵՏ,
ԱՐԱՊԵՏ ԸՆԴ ՍԱՐ ՓԱՐԱՍՈՒԲԻ.
ՏԵՐ է, որ ԸՆԴ մեզ մարտնչի:

(Քորժամ ՚ի շարաշար տագնապի անդ զդան նահեւ զի՞ վեր
ելանել զօրացն ընդ սանդուխսն ասեն զայս ճշմարթու)

Ո՞՛Տ ո՞՛Տ ԹՆԴ զբան Հրացանից.
Տես զշանդէս նոր մեքենայից,
Ընդ որ և զօրաց վեր ելից.
Լաւը զշաշիւն յաղթարապանից,
Արապէս ԸՆԴ ՍԱՐ ՓԱՐԱՍՈՒԲԻ.
ՏԵՐ է, որ ԸՆԴ մեզ մարտնչի:

Կայսրն զեր քան զԵղեքանդրէ.
Աստարի զինչ եւ Հրամայէ,
Զդէմ ոնիլ նմա հնար չէ.
Թռէ աշխարհ ՚ի մի վայր գայցէ,
Արապէս ԸՆԴ ՍԱՐ ՓԱՐԱՍՈՒԲԻ.
ՏԵՐ է, որ ԸՆԴ մեզ մարտնչի:

Ընդ յիշել մեծ անուան նորին.
Ազդ մարդկան համայն սասանին,
Թափառոք և բոլոր իշխանք.
Ծնորհաց նորին ակն ունին,
Արապէս ԸՆԴ ՍԱՐ ՓԱՐԱՍՈՒԲԻ.
ՏԵՐ է, որ ԸՆԴ մեզ մարտնչի:

Կաստիր Շահն մինչ միապետէր.
Արփերիւր հազարօք ըլջեր,

զԳանձակ առնուլ չգօրէր .
Ա անն զի անսոբիկ բերդ էր ,
Որպէս ընդ չար Փարաւնի .
Տէր է, որ ընդ մեղ մարտնչի :

Յիշիանովն հոգեղէն խաղառ .
Օօրք նորին Արօրէք բոցավառ ,
Կերպործէ հրաշս Եսաուածարար .
Խողխողէալ զիսն մեր զիւցափառ ,
Որպէս ընդ չար Փարաւնի .
Տէր է, որ ընդ մեղ մարտնչի :

Յիշիանովն կուսակալ ոմն է .
Սակաւիկ զօրօք եկեալ է ,
Եթէ սա այր Եսաուածոյ չէ .
Օխարդ զայս հրաշս առնէ ,
Որպէս ընդ չար Փարաւնի .
Տէր է, որ ընդ մեղ մարտնչի :

Դ ծագիւ երից Յունվարի ,
Հազար ութ հարիւր չորս ամի .
Ութերորդ սքանչելիք գործի ,
Ենդը անցեալ զեօթամբ աշխարհի .
Որպէս ընդ չար Փարաւնի ,
Տէր է, որ ընդ մեղ մարտնչի :

Եղն թուական ՚ի տանն Յունվարի .
Ծնդ եղեալն մինչ զարմանայի ,
Օասաուած և զիայսր մեր օրշնէի .
Պօլսեցիս զայս յօրինէի ,
Եկայք այժմ սիրով երգեցուք :
ԶՅիշիանովն փառաւորեսցաք :

ՃԵ

Արակցուցին զօրաց երինից .
 Առար վեսայն իմ և ձեր գահից ,
 Եղել ինձ զի ողբ երգեցից .
 Օքողոք յունկա ձեր հասուցից ,
 Ո՛չ ինքնակալ կայսր համայն ոռուաց .
 Յոյս փրկութեան իմ 'ի վշաց ,
 Օքերծն զիս 'ի Գառթի ժանեաց :

Եօթնադլուխ այս սեւ գագան .
 Եցել զքող իմ զեղագան ,
 Փախոց զՏեան տէր սրբազն .
 Երեկ զկարգաց հին գաւազան ,
 Ո՛չ միաշեծան սուրբ կայսր ոռուաց .
 Յոյս փրկութեան իմ 'ի վշաց ,
 Օքերծն զիս 'ի Գառթի ժանեաց :

Պարունա ազդէր ազգին ընտրել ,
 Յաջորդ ինքեան զանիր Գանիիէլ .
 Օպր խոստացաւ կայսրդ հաստատէլ ,
 Հրովարտակաւ անշուշտ վճռել .
 Ո՛չ ինքնակալ կայսր համայն ոռուաց ,
 Յոյս փրկութեան իմ 'ի վշաց .
 Օքերծն զիս 'ի Գառթի ժանեաց :

Ակ ապառում ժպրշանաց ,
 Յանկարծ վառեալ 'ի նախանձ փառաց '
 Լից զդաքան տրովք կաշառաց .
 Սասանեցցց զլումրա Երշեաց ,
 Ո՛չ միաշեծան սուրբ կայսր ոռուաց .
 Յոյս փրկութեան իմ 'ի վշաց ,
 Օքերծն զիս 'ի Գառթի ժանեաց :

Ա իթիսար զազաննե այն կառագլէր,

Օ մաշմեսական պաշակա բերեր,

Զ Երհին բոլոր բոնարարէր,

Մ իւռնակիէզ փարապ լինէր.

Ո Տ նկընակալ կայսր համայն ռուսաց,

Յ օյս փրկութեան իմ 'ի վշաաց,

Զ երծն զիս 'ի Պատթի ժանեաց:

Ե սրենաբար զդանձս իմ բըլ.

Օ սրբազան անօթս կրէ,

Մ եհմետ Խանին միշտ նուիրէ.

Զ իս մերկ ոյրի կացուցան,

Ո Տ միաշեծան սուրբ կայսր ռուսաց.

Յ օյս փրկութեան իմ 'ի վշաաց,

Զ երծն զիս 'ի Պատթի ժանեաց:

Ե ւրակիկլն մրբիկ յաբոյց.

Օ բգեշիս զգուքս նոր լիացոյց.

Օ իմ պատրիարքն աստ վարեցոյց.

Զ ենճեռն յօհան անդ զՃեցոյց,

Ո Տ նկընակալ կայսր համայն ռուսաց.

Յ օյս փրկութեան իմ 'ի վշաաց,

Զ երծն զիս 'ի Պատթի ժանեաց:

Գ լիսատառք սորա յօդեն զօյս ինչ . Սերդէն ուշ պէտք են ու բարձր ուշեցի խնայու ծուռու ուռու . յորս ուշեցին է յետազայ երգն՝ պաշտելի . Բայց 'ի մէջ Սարսեցուցին և պաշտելոյն պակասի աստանօր երգն, որոյ խօրագիրը բաղշիւն զհայրանուն երգաբանին՝ ուշ ուշուստն . նոյնպէս յես պաշտելոյն չէք երգն, յորոյ 'ի գլխազիրս ընթեռնանի՝ խնայու ծուռու ուռու : Զայլ կարեւոր զիսելիս զառաջիկայ երգոյս տես 'ի ծանօթութեան պաշտելի երգոյն .

Պաշտելի տօնելի՝ դաշ սուրբ Գյորիորի:

Լուալի հրաշալի՝ պարծանք աշխարհի,

Խջման Յիսուսի՝ Միաձնին տեղի, հարանդ Քնի:

Անմաշ վեսայի, և Դանիիլ մեծ պատրիարքի:

Օդոսոս, Աւաստու կայսր համայն ռուսաց,

Ալեքսանդր՝ բայց օն անդր՝ աշտրկուս բազմաց,

Յուսոս առ Եսաուած, որ զմեզ աստ առ ած, ի
բանիլ ռազմաց.

Եվ վերայ Պարսկաց՝ հասուցանել զձեղ բազմանաց:

Լիսպէս վաղապէս՝ կամիւ հաստատել՝

Մեծ կոմիս՝ ասպետիս՝ պատզամ տռաքել,

Աստիկ հրամայել, գունդ զօրաց սփռել, զԵրեան
պատել.

Եւ աիլապետել, զորս ի նմա՝ ընդ բռամբ
նուածել:

Աերարիի քան զարոիի՝ սուրբ Եկեղեցի,

Արդ ինդա և յնծա՝ աշա վճռեցի,

Փեսայ փառացի, Անսահընեցի, Էնակեթեցի,

Զե լեալ, մի լիցի. ոյլ յազգեն և ի միջ
ընտրեացի:

Երինալիր՝ աիլապիր՝ վեսայիզ ազգեա,

Հայրապետ միհապեա սուրբ հօրդ աւետեա,

Կոյլ զայս ասա, զազդ Եկեղեց յիշեա, զԴան-
ձակ խորհեա,

Օ, Տաւաթ մասձեա, յորաց զԵրեան մակա-
բերեա:

Յամնական զայրացական վճիռք իմ ելցեն,

Զեր ստիսից համախոհից վազ ժամանեացեն,

Որք բարեսէրք են, կարեկիցք ձեր են, չուտ-
ասրիմք են,

Հարազատք Մեր են, զբաղցրութեան շնորհ
մեր տեսպեն:

Ե վերջոյ ՚ի կարճոյ ես բացազանչեմ,

Որք ուտեն վայելին զգանձ ձեր՝ ճանաչեմ,

Հաշուապահանջ եմ, և զանցառու չեմ, ընդ
Գաւթի տանջեմ,

Եւ վասրանդեմ, նա դրէր մութ՝ բաց ևս
ճանանչ եմ:

Վայ տաղ է կցորդ նախընթաց երգոյն Ա-ր-է-շ-շ-շ-ի-ն,
որ է ողբ բողոքախան վասն անցից կաթուղիկոսացն դա-
նիէլի և դաւթի, զորմէ ոչ տարադէպ թուի տատէն ասել
սակաւուք ՚ի գիտութիւն բարեմիտ ընթերցողաց նոյն և ՚ի
պարզաբանութիւն ինչ ինչ աղոս բանից որ յայսմիկ երգի,
Յորժամ ՚ի 1800 ամի վախճանեցաւ ՚ի Տփիսի Սանահնեցին
Յովսենի՝ ընտրեալն ՚ի կաթողիկոսութիւն, Սիւնչորոսն էջ-
միածնի և ազգն ընտրեցին յաթոռն Լուսաւորչի զ դանիէլ,
որ էր յայնժամ պատրիարք Պօլսոյ, և առաքեցին հրատի-
րակ զննակեթեցին դասիթ, ՚ի Պօլսիս միւսանգամ եղե ժո-
ղով, և դանիէլ վերտօնին ընտրեցաւ կաթուղիկոս, դանիէլ
եղ զ դասիթ ՚ի տեղի իւր պատրիարք Պօլսոյ և ինքն յու-
ղի անկատ գալ յէջմիածնն: Եինչ չկ էր դանիէլի հասեալ
յիւ չըիլիսէ, դասիթ գրգեալ յանդգամաց, եհան հրովար-
տակ ՚ի Տերութենէ Տաճկաց, և այնու վառեալ եհան յէջ-
միածնն, և ձեռնազրեցաւ կաթուղիկոս: Երբեւ լուան կուսա-
կիցք դանիէլի զայս չար համրաւ, Ներսէս (որ յետոյ կա-
թուղիկոս) և Մանուէլ վարդապետք՝ օժին զԴանիէլ անդ
յիւ չըիլիսէ, Յորժամ եղեն երկու կաթողիկոսք, ազգն ևս
պատակուեցաւ յերկուս: ոմանք էին դաւթեանք, և ոմանք՝
դանիէլեանք, Աերոք վարժապետն էր դանիէլեան: վասն
որոյ և զայն ամենայն, որ ինչ երեին յերգսն ՚ի Սարսեցուցիչ
և ՚ի Պաշտելի՝ գրեալ է ընդգէմ դաւթի: Սարսեցուցիչն
է բողոք ՚ի զիմաց էջմիածնի, առ Կայսրն Ռուսաց՝ առ Ալեք-
սանդր Պաւլովիչն: որ էր յայնժամ ՚ի ախս պատանեկութեան
և նորապասակ արքայ, դանիէլ հրովարտակոս կայսերն, բառ
Հայթացյթանաց Եփրեմի և Լազարեվիանց, ընտրեցաւ և հաս-

ապահցաւ՝ ի 1802 ամիս Գառիթը ևս զիմեաց առ կայսերն. ոյլ խնդիր նորա չեղեւ բնօգունելի, և մնայ Գանիել, Պաշտելին է բարձրագոյն Հրովարտակի դօրութիւնն կամ բովանդակութիւն. յորում կայսրն առյ պատասխանի առ բողոք Եջմիածնի և յետ ողջունելոյ զաթոռն՝ զգաշն սրբոյն Գրիգորի ծանուցանն և զշատառութիւն Գանիելի և յաւելու ասել, թէ յայսմշետէ ոչ Անեաշնեցի որ, որպիսի էր Յովանին, և ոչ Էնակեթեցի որպիսի որ էր Գառիթը, զարորդնակ ցարդ չէ որ եղեալ կամոզիկոս յայնց զիսդից, և ոչ ևս յայսմշետէ ևս իրին Գառիթը ի թղթի խրում որ առ կայսրն, զրէ, թէ ժամն առնենեցուն եցեր լոյս, բայց ինձ միացն՝ մութ. ուստի առ կայսրն զանձնէ առէ. Գառիթը զիս մութ գրեաց, բայց ևս ճաճանչ էմ.

Գառիթը կոչիւր Էնակեթէն նախ՝ զի էր յէնակեթ զեղչէ, որ է վաղնջուց անուն Քերրոնի, քանոյի բազում անդիր ի Նաստան կոչին յանուն անզեաց երկրին աւետեաց. Երկրորդ Էնակեթ նշանակէ անզի Էնակացւոց, կմ Էնակացիք. Էնակացիք էին միմիսարի սկալը, յորոց յաւուրս Գառիթի արրային խարայելի մնայեալ էին Գողիամ և եղբարը իւր. Գառիթը կամոզիկոսն ևս էր այլ սկայանձն և աչազնառեսիլ որում սակառք ունենք ի Հոգեորականաց կարեն հաւասարիլ զեղոյի անձին և փառաւոր անուշամը.

ԺԼՇ

Եւ կայուն Ոխումաց՝ Աշետամանը ։

Ա երառաքեմք առ Աստուած զաղերս մեր և
հառաւեմք,

Օ եկ լիցի քեզ՝ կայսր մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

Աստուածայնոյ մեծութեան ես սպասեր և աշարժու,

Տարձր առնեմք դքեզ՝ Տէր մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

Բամեալ զագ հոգեորաց հանդերձ խմբիւ
մարմառորաց,

Օկեանս քո օրշնեմք՝ Կայսր մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

Ժամ առցի բան Առամսնեին, և այսու քո հաս-
տատեցին,

Վիճն քո կեցցէ՝ Տէր մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

Արդար շրթունք ընդունելի են առեւ թագաւորին,

Անկեղծ սպազմանիմք՝ Հայր մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

Պատղամ շրթանց արքայի մարդարեւթիւն
անվրեալ,

Հայն իսկ զերյարգեմք՝ զՏէրդ մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

Երկինք բարձր և երկիր խոր, սիրա սուրբ կայսերդ
անփնին,

Ասմք քո օրշնեալ են՝ Կայսր մեր՝ Ալեքսանդր
պաւլովիչ։

շեր է նա, որ ունի զսիլու «Պո» մրդ քաղցր առ
մեղ արացի,

Ո՞իշտ ոզգութիւն «Պեղ» Հոյր մեր՝ Վելքսանդր
պատվիրաւ:

ԺԲ.

Եւ նոյն վայրեն Աղբամանութեան ։

Պիտութեամբ՝ և ինքնակալ կայսերութեամբ։

Զօրութեամբ՝ Օդուստափառ մեծ Տէրութեամբ։

Ես Ալքանողը առաջին, զեր քան զՄակեղնացին։

Կայսր համայն Առասց ազգին, աիրող իրու-

կիսազնողին։

Օրշնութեան ձայն ձեր յԱստուած իմ հասանե։

Գոհշութեան շունչ ձեր առ մեզ արդ ժամանե, ։

Ավ ընտիր ազգ պարբեւազեան, ողջափառ և

Լուսաւորչան։

Տեսան Վասուծոյ հօտ սեպհական, միշտ մօներիմ ։

Ձեր Տէրութեան։

Լուսարուք՝ ոչ ինչ առա է ՚ի լեզուի իմ։

Եղելուք՝ որպէս և էք հաւասարիմ, ։

Սորունալիք իմ նման են՝ մեծ առիջու մանչելոց, ։

Զաւարիթութիւնը իմ իրրեւ ցող ցօղեալ ՚ի

վերաց զալարւոյ։

Առաեր սուր՝ զրի յառակս զիեզուե, իմ. *

Աիզիչ հուր՝ սախ սցլուր զշեցց իմ, ։

Արստամբից առամբակաց, ոչ թէ, հլու հրաստակաց, ։

Խոկ մեզ զթաւծ և սպամած, և կասարիչ ինող բուածոց։

Եզօթնափառ ճշմարտութեամբ են օրենք իմ, ։

Աղջափառ զաւանութեամբ են հաւասք իմ, ։

*) Առաեր սուր և լեզու թողարքի և ողբեզեկ իբրև արց ։
Եսակ ։ 71. 24

Ոիրեմ զձեղ դի սկազօտ լոյս և պաշտօն
սուրբ հռուստ ձեր .

Եւ յանվրեա որդուրութեան որինք որբոց
Վրացից Ձեր :

Յարացմամբ մացլիս որով զարդին երկնից .

Ապրափմամբ զազն համայնք յիմոց բանից ,
Խաց ի ուր սուրբ է ջմիածնի և ամենայն հոգոց
ազգի :

Օ պատրիարք ձեր զերյարդեցի բազւմ փառաք
ճնիացոցի :

Ե յըմոցէ ձեր զբանակ ու բախութեան :

Ե յորշնել զանգին կեան իմ կայսերութեան ,
Օ պատրի ձեր ուր ճանաչեմք ի յիշատակ
արձանագրեմք :

Օ զոհութիւն մեր ձեղ յայտնեմք , զիսիարենն
և մեք բանեմք :

Ե յու յարակից է նախորդ երդոյն պետական և է յոր-
դաբակ նարին : որոց խորագիրը տան ընթեռնութ պատճեններ :

ԺԹՅ

Առ Երեւան Հայոց Տէղական :

Ասպման անառաջման՝ խորոց Նաստչին անօրէնս թէն .

Անշառ և անցար մնոց մնոց ազգի մարդկան ,
Բայց քաջ բայցնի՝ մինչ հասանի՝ կետ պայմաննի .
Միաք և հոգի՝ ապշեալ լինի՝ բանականի .
Զի՞ պանչելի՝ ըստարանի՝ խորհուրդ զազանի .
Ալով Նողի՝ Նորը և Որդւով՝ փառարանի :

Եցցց առասիկ զնոյն զազանիս բացայցածակալ .

ՅԵՐԵՎԱՆ՝ յիւր պատկեր՝ 'ի որբազն վեհ
Հայութեալ ,

Երար դի սուրբ Վանիկել վեհն՝ կասկեցի .
Խորհրդաբանն իւր բարձրագոյն՝ հասանակոցի .
Միարանն իսկ սուրբ աթոռոյն՝ զնոյն կրկնեցի .
Եւ ազն ոզնոյն թախանձակին ազերեցի .

Պատել՝ 'ի կրկին Արշեաց՝ հեղմամբ յորդ
արտաստաց .

Լինել ոյցելու ընդ ազաւել՝ զ Տէր Աստուած ,
Զուիրաս Պարսից՝ զերթ զազանակ իսկոյն զելու .
Զընդարսոյ բարս՝ կաշառ առ մանց՝ անդ արզելու .
Զարբայրզոյն՝ զԱստարապեանին՝ հոգին յեզու .
Զուր նոցին յազգ և . 'ի սուրբ վեհդ հեզու .

Օճան ընձեռեալ սորոց գահին միարանից .

Երկիցս առաքել զՇրտվարակս քաղցրալից ,
Ընդ հաս՝ Արշի եղիսկապս հըսու իրակի .
Զի՞ լիգնակալ կոյսոր հրաւիրեցի զձեղ շեշտակի .
Որոց պէտքէս շնորհ առ մեղ՝ 'ի սէր ազգի .
Թօսդ՝ 'ի շափ ասա՝ եւ ոչ ոչ՝ 'ի ճառ պարունակի ,

Խաղձամիք ազգովին դիսաշ ճակատոյ ձեր գրուառել.

Օքարձրաստիճան զԱւաւերդ՝ նոր ներբողել,

Օարժանափառ՝ առ ընկալնուլդ Վըրամաթի.

Ճաճանչափայլ՝ աստեղ լանջաց՝ ցցց լուաստուի,

Ես վեհութեան նշան կրկէն պանակեի.

Յուղ ձրից եւ այլ չնորշաց ընդ գիտակի:

Երիւր երանի՝ հարսին լուսոյ՝ մօր Ախոնի.

Վանդի զշողեոր ալքացդ ինքեան՝ փեսոյ ունի,

Օքուրձ արամութեան՝ զայրիութեան արդ
մերկացի.

Օսփոփանաց եւ դյնծութեան՝ զարդս զգեցցի,

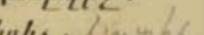
Փիսաւերօր՝ օրիորդօք զուարձացի.

Եսրին և ձեր՝ չնորշ օրշնութեան ի մեղ զեզցի:

Ա այել և սր Հօրդ՝ Եսաուածափառ չնորշ բաշխել.

Օաշխարհ ամենայն՝ յաւետ զազդս՝ հայոց
օրշնել,

Օօգոստազանց Կայսր Ալեքսանդր Պատրովիչ.

Օի հուր և սուր՝ նորին լիցին կիզիչ,

Ճամախումբ դօքը՝ դէմ թշնամեաց՝ յաղթիւ
վանիչ.

Խոկ ազգիս մեր Կայսր Ազատիչ, Հայր ափափիչ:

Կուռազերգութիւն Ալնորութիւն Արքազնագոյն Արշոյն
Եփրեմի ի կաթողիկոսութիւն հայոց որ եղեւ ի 1809. ամի
տեղ, Գլխատառք երգոյս յօդեն՝ Աերբեկ Լ. Շ. Աերօրէ վար-
ժագետ,

՚

ԱՌ ՍԵՐԱՎԱՆ ԱՐԴԻՆ ՅԱՀԱՆՆԵՆ :

Աիմենի առն Աստուծոյ՝ քահանայի Բարձրելոյ,
Պատուղ անձառ սիրոյն հոգւոյ՝ յազդ իւր բար-
դաւաճելոյ,
Ճախարան ՚ի Աիրաքաց՝ լի և լի ներբողի,
Որդւոյն Օնեաց տարփող ներբող՝ Արբագնագոյն
Սրհոյդ պատկանի,
Օի նմանեաց նոյն բան յօրինի:

Եկեղեցւոյ հաստատութեան՝ իմանալի վէմ հիմանց.
Կուսաթիւ սեանց սուրբ խորհրդոց՝ խորիսին
միշտ հաստատութեանց,
Ասուեալ ջահ պայծառ լսականը՝ լուսատու զա-
յացուաց,
Աիմենի տարփող ներբող՝ զԱրբագնութեանցդ
ներհիւսի,
Օի նմանեաց նման են բանք ասի:

Քարունապետ և հովիւ քաջ՝ հօրսնաց բանաւորաց.
Լըջամիտ գէտ Արամազնեայց՝ ՚ի Ոռուսաստան
ընակաց,
Ճակմէ ՚ի թէմ անձանձարաբ՝ սյցելու վիճակաց.
Որդւոյն Օնեաց տարփող ներբող Արբագնագոյն
Սրհոյդ պատկանի,
Օի նմանեաց նոյն բան յօրինի:

Օրէնուացց Աստուածաբան և քարող Ճշմարտութեան.
՚Ե տաճարի Տեառն Արբութեան՝ արփի լուսա-
փայլութեան,

Ո՞ւզ ցայզն իբրև սասազ պայծառ և լուսին
լրացեալ .

Ոիմեանի տարփող ներբռող՝ զարբազնութեանցդ
ներշնչութի ,

Օք նմանեաց նման են բանք ասի :

Բարեանեսիլ պարզ ծիածան 'ի ժամ ամպոց որոտման
Յայտնի նշան Տեառն հաշտութեան՝ ցուցեալ ընդ
ազգի մարդկան ,

Հանգոյն ծաղկանց վարդից վարնան ձիթենւոյ
կիուրական .

Արդւոյն Օնեայ տարփող ներբռող Արբազնագոյն
Արհւոյդ պատկանի ,
ի նմանեաց նոյն բան յօրինի :

Եմն որբոյ պաշտօնեից՝ կրկներամեան ծառայից .

Շուրջ զձեօք պսակ կազմեալ դարիսենեաց
հալուէից ,

Խոնարհմանը առ խնկենիդ մաղթողաց զիենացդ .

Տուք օրհնութիւն խաղաղութեան ընդ յաղթու-
թեան ռուսաց տերութեան ,

Եւ սուրբ աթուոյն մեր բարձրութեան :

Եռակ առ Արբազան Յովշաննես Արքեպիսկոպոսն Ա-ի-
ծականը Առաջնորդ թէմին Աստրախանու : Յաջորդ երգս՝
Ա-է-ն-ա-շ Ա-է-ն-ա-շ է յորդորակ սորին : Արոց գլխատառք բաղյա-
ցեն՝ Ա-է-ն-ա-շ ։

Է

ԱՌ յիշտաւ Աքհին Յաշամելեա:

Ա երնոց ներքնոց արտարածոց՝ մխաղետին շնորհիւ.
Ես տէր արհի եղիսկոսա՝ Հօմինանես դեա
առաջնորդ ձեր և հովիւ:

Ա սամէն ի ժամ վայել լական ու բախութեան սրաի ձեր.
Ո ստ նուագեալ եւանդապին Աստուածակամ
փափաքանաց հոգւոյն ձեր:

Բ արուն հանուրց տէր Աարաւոթ պաղասանացս լուիցէ.
Օ խւրակացան սուրբ աթուան Աւարատեան միշտ
հաստատուն սպահեսցէ:

Ճ ասուանզն ձօր զժամ անզամցէն՝ զիկհասկեաէն հոգացէ.
Օ որոց զանդին ինաց զամն հաստատութեամբ
սուրբ Աինոգին յաւելցէ:

Վ աքայն և կայսրն համաստրած զիմքնակալ Կայսրն
օրհնեսցէ.

Զ տէրութիւն համակ սուսաց նման երկնից միշտ
անսասան արացէ:

Պ արուք հրեղին զօրաց երկնից՝ զօրաց սորին օգնեսցէ.
Հ ամակ մարտից հակառակաց՝ յաւէտ ներկայ մեծ
զազանին * յաղթեսցէ:

Ե րանաւետ տիեզերաց կայսր՝ ի վերուաս կացուցեալ.
Ա լող զազդ մեր սիրով զթով երանելի՝ ի համայն
ազգս կացուցէ:

* Այս յօրինեալ էր յայնօքում, ովհեւ շասպէէն մզեր մարտս ընդդէմ
եւրոպից և Ասւանց, ևս ասո կոչի նու մեծ զազան. ոյս ինքն ՚ի
1811 տիկ խէ յարժամ յազմէ եցու շասպէէն, փոխեց երգաբան
և զրանն սպապէս՝ որովհ յանիւոց հետ կաշունին, հաւու ժաշուց հայուս-
ից յանիւոց:

Տաճիւն որբոց շայը մեր և Տէր Պաղպա իմ ողջին
սածեսցէ.

Եւ զորս արքիք ու բախուժեամբ զբաժակն իմ
ու բոյն ու բոյն օրչնեսցէ:

ԷՒ

Եւ ուշացը Երես Կելու:

Ե կանխագէտ տեսչութենի. Մնել Եմ սահմանի.
Յայտանուն այր Ճնունդ մնունդ Եղարատեան սահմանի:
Այն Երեւ, ո՞չ:

Ոլորտացեալ անզատին անդ յէջմիածին անուանի.
Ա տակարբու իմաստութեան ըստ ընտրելոց պայմանի:
Ոչոշն Առահացցց:

Հ ամանորան հոգւոյն ազրիւր զետաշետեալ՝ ի սրտէ.
Եղինայն առնելի իմանալի լիսպատար առողէ:
Աէր Արբամիտ, ո՞չ

Կ ոյն և ուինա և ազագունութարմացոցեալ բողբոջէ.
Կ ավանձելի զշեռակայս մեծ համբաւոյն իւր զործէ:
Ռախ Ծենամբարձ:

Լ ամկան կամք զիւրն ցուցեալ առ Եղամեանա սի ուր.
Վերմնաւհաննի հիմն Տփիսինապատ Կունեայ հասաներ:
Ռարձր բարձրընտիր, ո՞չ:

Եւք գմեկի սե բմանաշեղձ ըստ իւր թափոյնպարտերէր.
Պուրակացիր մակամացառ բնիքնարորբոք հուրբ առներ:
Ասլը Երփամեմ:

Խրաւանց տես՝ նուրբ քննութեամբ վճիռ շրթանց
և զրչաց.

Առղոմնն կամ Երխազագեան յատեան բազմեալ զնա
վարկաց:

Զ զօն Զարդացեալ, ո՞չ

Ապրզաւորիչ հին կանոնաց բաց բարձելոց յայլաբանց.
Ողջմութեան զաստիաբակ հոգեոր կարդ կլողաց:
Արի Եռաջնորդ:

Պիտուառութեանց ազգի բրդանք՝ ի քաղաքի հիմնեցան.
Ու խոսակցութիւն ոյն Ախէնչողին շնորհարանք կերտեցան
‘Եսին ։ Եկերշմառ, ա՞չ:

Ամսդուխք ելից՝ մանկանց Աշդեմ յանշնարից
կանգնեցան.

Լախտին ճարտարութիւնք համաշնաշակ դավեցան:
‘Եաւ ։ Եսի իրարի:

Տացաղանամ սու Զեղ վեհանձն բարեհանձար և
արի.

Վերժանապէս վերասաս ներքնուսու Նիոպասպիտ *
զարդարի:

Ելք Եթերեան, ա՞չ:

Եռորապարզե՝ ի ձրից ձրից տեարց հոգւոյ և աշխարհի.
Այլ նորոգ ձօնից նոցին վաղ ընդունիլ, երեի:
Քիմ քարունի:

Համանուանց Զեր հասէք ՚ի շափ երկարանշիւր
սուրի հարանց.

Խնդնացօքար ՚ի սեր ազդիդ յանձն առաւ իեալ ծանք
լրաց:

Արտ Արբագլոյլ, ա՞չ:

Խիւծեալ մարմնավ անախա հոգւով բատ ։ Եկրէս
մեծ քարունիաց.

Անդհականեալ զիոչումն յԱստուածուսու բատ արժա-
նեաց:

Էն է ՚ի քեզ:

Ոզջազուրմանը շնորհառորիմ զիր եւ զձոյն շնորհալի.
Խիւսեալ սպասէ նոր զովեստից վեհանձնութանդ

ովանձալի:

Առցդ Արտաջան, ա՞չ:

*) առօտած անձն

Թօսարդմաննելով՝ զանթարդմանն զձիրս Կայսեր տօնելին,
Խակախցել զիսու ճնշասաւդ կշառագանակդ ժարքելին
Անձն Ենթաղաց :

Խիւսը ներբողից բանաստեղծից զիսուաց չեն բաւական։
Եւս զի անցնիւսը նշանիք սիրոց Զեր ու զատին բնական։
Քեն Բախարասը, ո՞չ։

Երկեղեցւոյն մեր և Կայսեր երեւելինաց սիրական։
Բախացուցիւ վեհապետին և հանուրց հարց ամբական։
Հայր Հայրինեւոց :

Գառհացարար աղերսարկեմիք օրհնել զծագս աշխարհի։
Երկարակեաց լինել Կայսեր և հոգեւոր Տեառն ազգի։
Խակ խմաստեն, ո՞չ։

Լի և հասասան՝ անցազթելի սուրբ Գրիգորեան մեծ
զահի։

Ե վերջէ մեզ հանդերձ մանկամիք Երբացութեան
արժանի։
‘Եսը Եսերակս մեծ։’

Ողեալ՝ ‘ի խնդրոյ Յովհաննէս Խոյիսկողոսի՝ վիճակա-
ռորի թէմին Աստրախանու ՚ի զիմաց նարան Արրաջնութեան
առ Ներսէս թէմակալ Երբեազիսկողոսն վիճակին Վասսատ-
անու և ազա նոր Նախիջեանաց և թեսարարիոյ և կամոզի-
կոս ամենայն հայոց զոր յայտ առնեն և դիմասարքն որբ
բաղդազին զայխափկ բանս։’ Ե Յաննէս Եղիսաբետ բաննէն-
նուն երբելք ու Սրբունն Ներքես Աշնեն։

ԷՓ

ԱՌ ԱՅՀԱՋԱՆ ԱԺԻԲ ՍԵՐՈՔՆ :

Վիկյոն անակիզըն՝ անշաս սկզբանց .
Ըստեալ զսկզբուն՝ կենաց խակութեանց ,
Տանայ նոր շաւիլ՝ անահ հոլովմանց .
Մրմիւյն խորհրդոյ՝ տեղոյն օրհնութեանց ,
Օռոգորդ ել հորսին՝ երինից բարձրութեանց .
Մեփակ առանեիլ՝ մաից սրբութեանց ,
Կան կարեկցիլ՝ կրից խստութեանց .

Աիրով սրտակցիլ՝ ցաւոց հոգածուաց :

Աերէ ՚ի սեռէ՝ սեպուհ ՚ի յաղանց .
Լըմինէ բնութիւնն՝ ցեղիլ յաղասաց ,
Մարուն հանդերձիլ ՚ներկայ Հայկազանց .
Որդի Ախոնի՝ եւ Հայր Ախոնեանց ,
Աշուաց վտարիչ , սոփեստ բնազանց .
Տաշատ ՚ի կրից զարդի մանկութեանց ,
Լ ՚մի ՚ի քառից , յարկի փառաց սեանց .

Որոյ ճանացումն է զործ մասցեաց :

Մրի դիսապետ քաւչաց ընտրութեանց ,
Ուարրի խակաձայն քարոզ ուղղութեանց .
Մրժուն Հօսապետ հօգւոց հովուութեանց ,
Գահեալ ուղեցցոյ՝ բանից մթութեանց .
Խմաստ նուազիս կարօտ մեկնութեանց ,
Կօթձէ քնարաւ քարբեան խլութեանց .

Ազգէ սրնզաւ իժեան լսելեաց :

Վնկաւոր յարացոյց մեզ Հօվիեփ պասանի ,
Ուամկամիտ յառնչից թէ քանի՞ դատ ունի ,
Վայլամիտ վաճառմամբ յաբրունիս մուծանի .
Գայլական կերակրով՝ Խարայէլ բուծանի ,

‘Եանրախոչ նենդ եղբարց լինի ասս պիտանի.

Ողջախոչն յուկեկառ ՚ի մատին մասանի,

Քախճան իւր ՚ի փրկան աշխարհի ստհմանի.

Դիմահարն Եստուծոյ խանդայ և ստանի,

Եւ արդ տեսեալ՝ զվարոն անշուշտ.

Դառնամբ առ ՚Քեզ և ՚Իու զարձ առ մեզ,

Եստիսակալ Տէր:

Հարցցեն ինձ զԴաւթէ՝ ՚ի բանակն զի՞ եկեալ,

Եռօրին՝ զհայհոյչին՝ զորառումն զի՞ լուեալ,

Յոխորսան հսկոյին՝ զի՞ շաղփազփ համարեալ,

Կշռակի՞ առ ճակառ հրոսակին զիլ պարսեալ,

Եռ Ասւուղ՝ ըզզըմբաղ՝ բացց ազգին կայթ առթեալ.

Զեկ լիցի զի աշա՝ վէճն յեղբարց անարդեալ,

Եղեւ զլուխ անկեան տան՝ Յակովբայ թագ կապեալ.

Եյսակիրն հարուածովք՝ անօրհաս զրաւեալ,

‘Եանստեսն անփոփոխ՝ զիտստումն կատարեալ,

Յուցաւ թէ ստհման Տեառն՝ անխափան է վճռեալ,

Եւ արդ տեսեալ զվարոն անշուշտ.

Դառնամբ առ ՚Քեզ և ՚Իու զարձ առ մեզ,

Եսյիշաւար Տէր:

‘Եռւագեալ ՚ի զէմս Սրբազն Արշեոյն Աերօրէի՝ զի-
ճակաւոր Առաջնորդի թէմին Եստրախանու, որպէս ցուցաննն
զլիստապին, որբ յօզեն զյետազայ բանս՝ Աք-Շան Աերէք-
Շան Առաջնորդ Հայի-Շան,

ԵՒ

Առ Հայութակեան Պատիսա:

Պայիսո քայրապետ,
Արբավագոյն զիստագետ.
Բնորեալ յԱստոծոց,
Աստոաց Քահանապետ.
Օրշնեան աղաւեմք զերդարանոց անուան քո:

Երգար գասելով,
Եւ Կացերէն ընալելով.
Երգետ Կառալեր,
Հովին հօսի քո սիրով.
Օրշնեան պալատիմք զամոզոց կո կենաց քո:

Եխուսի Փրկչի,
Եւ Ելքանազը պատլովէի.
Օքանօթ սիրելի,
Աստոաց սուրբ հովին բարի.
Օրշնեան աղերակեմք զսիրախումք զաւակն քո:

Եւ մասութեամբ քով,
Եսաստածաշնորհ հոգւով.
Օ Եսարախոն լուս,
Սուրբ մարգարաք իրը զծով.
Օրշնեան Արբազան զբոլոր ներկաց որդիս քո:

Արդիք ըստ հոգւոց,
Բազմեալք ասան ՚ի աղաս քո,
Արախ եմք ըզքեւ,
Օ Արբազան քայրութեամբոց.
Օրշնեան Հայրապետ զկոնառեր որդին քո:

Առ ըստ Հայրապետին,
Հօհմն ասկերե բանին.
Ա արուց համեմատ,
Օրինակ բարեաց ազգին.
Օրշնեա Արքապան՝ դյօրինազ ձառայ քո:

Եթզ առ Գայինու Արքեղինկոպան Ուուաց յԱստրախան,
Ժամանակակից և բարեկամ յօրինողի երգոյս զինասառքն
յօդեն Գային:

ԷԵ

Դարձելի է թագաւոր, որ առնել դժորիս, զի արդա
րամետամբ հաստափ ամթու թշնանութեան Նորա:
Էնցունելիք են թագաւորի շրմաններ արդարը և
զբան ողիզը սիրէ Տէր: Ըստկ դլ. 16. հմ:

12. և 13:

Յրում ամրարշաց թագաւոր խմառածէ: Կոյն
դլ. 20. հմ: 26

Ասուղի արդին բան Ասղամնի,

Պիղծ են չարագործք առ թագաւորի.

Խակ արդար շրմանք են ընդունելի:

Օք ամթու նորա նովաւ հաստատի.

Թագաւոր զգն ցիր ամրարշաց,

Անրադիր նոցուն ըստ ճիշտ առակաց:

Երկինք եւ երկիր են վկայ դաշնաց,

Օսորով ու միոյն ձկանս առնել զանց.

Վայեւ համբաւակ տէրութեան վառաց,

Վանիս պատասխան ընդդիմ ուահան ջմանց.

Թագաւոր զգն ցրումն ամրարշաց,

Անրադիր նոցուն ըստ ճիշտ առակաց:

Բամից ՚Քը իստուսիանց՝ լցար ճոխութեամբ,

՚Օըծելով զտրինա անյագ մօլութեամբ.

՚Խարձեալ ծարախս հին ջրդողութեամբ,

՚Գործես ճապաղիս անօրէնութեամբ,

՚Վարոյ իմաստուն ցիր ամրարշաց,

՚Լըծադիր նոցա ըստ ճիշտ առակաց:

ԶԱՂՋԱՀԻ տոհմին զանուանի Տիւզեանց, *

Եւ զցց ուին քո կարծ զանձու զցաց.

*) Տիւզեանց էին երեւելի Հայկացանիք՝ ի որդիս առ Առջեթ ուն Մահման արքա և կողին առ գրան Օսմաննան ութուութեան՝ ի որշանակն զանձու.

Եհա սեւաւ վճիռ Եւ ըար ընթերցուած,
Գլուխիք առ դրամբ պալատան անկած,
Կայսր իմաստոն ցիր ամրարշաաց,
Մնրագիր նոցին ըստ ճիշդ առակաց:

Ա երին տեսչութիւնն՝ երաց զիւր ատեան,
Ըստ արդարութեան արար դատաստան.
Յարոց ՚ի վերաց քո զիւուսաստան,
Օուր ՚ի նորակիրթ զօրդ ևս ապաստան.
Երքաց իմաստոն ցիր ամրարշաաց,
Լըջագիր նոցա ըստ ճիշդ առակաց:

Տոցք արդարութեան՝ ցուլմամբք բորբոքին,
Տիսպիչ Պապեւիչ պետք կացուցանին,
Որք ուղերձ կաշառ երբեք չընդունին,
Ելլաս Հասիա համակ պաշարին,
Կայսր իմաստոն ցիր ամրարշաաց,
Մնրագիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց:

Եր յոյս պաշարոյ՝ կիրճ Պարզանտոփ,
Փոյթ նաւաստորմիդ եւ զայն անցո ունի.
Քոյդ նաւահանդես վաղ հուրբ կիզանի,
Ամենայն ուսակ՝ յոյս քո հասանի,
Թագաւոր զգօն ցիր ամրարշաաց,
Մնրագիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց:

Ա աղ արամագրեալ սով զթւշակեցիք,
Անդ քեզ անվսյել սուտ պատճակեցիք,
Օհազարաւորն՝ յաքսորս վարեցիք,
Օորոց աղազակս առ Տէր հասուցիք.

պահի: Ասրծիւ առեալ զնոցանե Արքուի ծուրի ՚ի առաջ առկականի և երթեալ առ նուս գլւերաց բազին զուռան և ակնարկի հրաժան առեալ զահանի առանձնել զնուս գլխաւոմմբ անզէն առ գրամբ պալատի նոցա և զբուրութիւն նոցա գլուխ յարքանիս:

Արքայ իմաստուն ցիր ամբարշտաց,

Լըծաղիր նոցին ըստ ճիշդ առակաց :

Տիպիչն յաղթիու զօրս յառաջ վարեր,

Օքաղաքս առեալ զգօրսդ գերեր.

ՕՂաղաքս զրգեշխս կալեալ ազատէր,

Կարձի եւ զրդման՝ քո միշտ սպատէր.

Կայսր իմաստուն ցրումն ամբարշտաց,

Ենրաղիր նոցին ըստ ճիշդ առակաց :

Պատրեւիչն հզօր՝ սիզալով ճեմե,

Տայոց եւ կարսու զամրոցն աւերե.

Ենդուստ հուպ ընդ հուպ՝ ի Ասրին հասանե,

ՕՂախայն բոլոր աշնւ սասանե.

Թագաւոր զգօն ցիր ամբաշտաց,

Ենրաղիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց :

Պանտոսին շաւիդ՝ չեւ եւս հարթեալ,

Լուր Ենդրինու. Պօլոյ քեզ հասեալ.

Թմէ այսքան ըդեաշիք զինեալ փաստակեալ,

Եսուն զերկրորդ զահդ անձնասուր եղեալ.

Արքայ իմաստուն ցրումն ամբարշտաց,

Լըծաղիր նոցին ըստ ճիշդ առակաց :

Ենտի Առեգուստոն՝ մինչ երեւեցաւ,

Եհա զրովասն * զրօշ քո բացաւ.

Յորմ, ազդ առաջնաց հրաժարեցաւ,

Որով աչ և նենդ նոցին յայտնեցաւ,

* Յորմաց զրովասն նուսաց Տիպիչ և համար ի Առեգուստոն (Ծէքիրտաղ) Առեգուսն առաջնաց երաց ՀՀ բօն, անուանեալ՝ Խընաչ չերէն, կամ առաջնաչ չերէն, որ նշանակէ՝ սրբազն զրօշ, զի է վերարգու մալուրեցուցին Նոց Առաջնորդ: Զավարուն՝ է առաջարձութիւն սրբազն բառին, հեղնութեամբ անդրաստահալ, զի սրբազն զայն առեւն՝ չեր հնար, վատնորց և զս վասան կոչեաց:

Ապյսր իմաստուն ցիր ամբարշտաց,

Ենրադիր նոցին ըստ ճիշդ առակաց:

Տարբեր ՚ի բարուցդ շուտ խոստվանիս.

Քաջդ ըղպարտութեան հաշտութիւն կամիս,

ԶԱՀՆ-բուզեան զեսպանս մեծ միջնորդ ունիս.

Եռ ծանր պայմանս վաղվագ զիջանիս,

Թռագաւոր զգօն ցրումն ամբարշտաց.

Ենրադիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց:

Ապյսրն Ուռւաց՝ զաշեզ զօրութիւն,

ԶԿԵՒթօլսցի թագաւորութիւն.

Խորաստու կարդեաց վերին տեսչութիւն,

Աւզգել զՕսմանեանդ՝ ինչ ինչ թերութիւն.

Արքայ իմաստուն ցիր ամբարշտաց,

Լըծադիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց:

Եւյսու՛կեաւ ձեզ ցցունս արկանել,

Լ որպէս այլրց ընդ փող մասնել.

Պատկամ զատիմ զայն Ապյսր նուիրել,

Եւ զարձան նորա հանգեստ քեզ կանգնել.

Ապյսր իմաստուն ցրումն ամբարշտաց,

Ենրադիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց:

Եմնեացաւ հոչակ Առաջան Առաջմուտի.

Իսազմաց աշարկու կողմանցն հրասի,

Իսարձրայօնն Յոյն դիսկեցաւ բազդի.

Յանբուժելի վերս Օսմանեան սրտի,

Թռագաւոր զգօն ցիր ամբարշտաց.

Ենրադիր նոցուն ըստ ճիշդ առակաց:

՚Ե զիխատաս սորա յօդին այս անուանք. Աեցուքէ Ա.
Դ. Ռ. Ռ. Ռ. Ռ. Ռ. զորս պարս է իմանալ այսպէս. Աերովէ վար-
ժապետ տէր պետքունեան պատկանեան:

Է՞՞

Եւ կայորն Առաստաց Կէինըսյած ա:

Պատկեալ 'ի վերուաս՝ վայելուչ թագաւոր,
 'Եիկոլոյ Պաւլովիչ՝ հզօր կայոր լուսաւոր,
 Պատկեր Տեառն Վասուծոյ՝ Ճշմարիս դատաւոր,
 Բարեաց միշտ հովանի՛ խել չարեաց աշաւոր.
 Ազգ Հայոց միաշունչ զքեղ առնեն փառաւոր.
 Թակ կրկին յաղթութիւնդ եղիցի շնորհաւոր,
 Թաադ և պատկ կիսազնդին Առուաց Հայոց,
 մանաւանդ Հայոց :

Ահ պատեաց զթշնամիս, մինչ զդրօշ քո բայեր,
 Օ Պապեւիչ՝ զՏիսլիչ, զօրապետ կարգեցեր.
 Աւեց Եւլլադաց մեծ փրկիչ կացուցեր,
 Երկոյունց զօրութեամբ՝ զիիշտակս վանիցեր.
 Թաադ և պատկ կիսազնդին Առուաց Հայոց,
 մանաւանդ Հայոց :

Տէր զզյգ հասաւ բազուկս Տէրութեանդ շնորհեաց,
 Օ Պապեւիչ՝ որավ նախ՝ զՀայսասան ազատեաց,
 Եւ ապա զինքըն՝ Ասիս նուաճեաց,
 Օ ահարկու զօրութիւն բղեշից խորսակեաց.
 Թաադ և պատկ կիսազնդին Առուաց Հայոց,
 մանաւանդ Հայոց :

Կասարեալ խմասիւք՝ Տիպիչ քաջ զօրավար,
 Օ անհետ լեառն Եւլլասաց՝ արահետ ռահ արար.
 Կիսամահ ընակչաց՝ լինէր յոյս կինարար,
 Միշտ յաղթեր միշտ մնայր դանիիլ հաշտարար.
 Թաադ և պատկ կիսազնդին Առուաց Հայոց,
 մանաւանդ Հայոց :

Եւուն արա մեծութեան՝ ընդ ոլորտս բարձրացաւ,
Վինչ Տիողիչ մեծազօրն յԱշտրենէ մերձեցաւ.
Ընդ առանք քաղաքին սիրս Տաճկին ճմլեցաւ,
Տարձրաձնոյն քարոզեաց թէ Առ լթան յաղթեցաւ,
Թռագ և պատկ կիսազնդին Առուսաց Հայոց,
մանաւանդ Հայոց :

Եւմանեալ Ախւրոսի՛ սրբութեանց նորոգչի,
Եւսուերունչ զերելոց՝ Երանեանց ազատչի.
Եւա մեծին Պետրոսի՛ նոր զահիդ կառուցչի,
Եւշատրհիս լուսատուի՛ Հայկազանց նոր փրկչի.
Թռագ և պատկ կիսազնդին Առուսաց Հայոց,
մանաւանդ Հայոց :

Ուրախ Են ազգ Յունաց՝ ՚ի լծոյ զերծ զաեալ,
Ուր էին հարկատու և սորուկ նուաճեալ.
Երդ Հեւորատ կողմնագետ ճուխ կղզեաց աէր եղեալ,
Գրոհութիւն տան վեհիդ՝ զիսելով ՚ի ԶԻՆՃ լեալ.
Թռագ և պատկ կիսազնդին Առուսաց Հայոց,
մանաւանդ Հայոց :

Ա կայ է Ասրաւոթ՝ չէ լւզու նենդաւոր,
Տէր մեր է նախ Աստուած՝ թագաւորն երկնաւոր,
Եղա կայսրն Ամիկօլոյ՝ մեծ պաշտպան երկրաւոր,
Ընդ որոյ հովանեաւ՝ ապաստան կամաւոր,
Եղօթեմք զայելեմք ՚ի շնորհու փառաւոր,
Թռագ և պատկ կիսազնդին Առուսաց Հայոց,
մանաւանդ Հայոց :

՚Ի զիսաստառս օսրին ընթեռնանի մականուն երգողին՝
Դարձնաւ :

ԷԼ

Յաղագառնեան ուշոյ Եղիսաբեն:

Արլոց ըրտացն անկեղ թնութեան.

Օչաղեալ 'ի սիրա կայսերութեան,
Ելոց զակը վրէժինդքութեան.
Ընդդէմ Պարսկին եղեռնութեան,
Սպաս կալեալ յառաջ մատեսց.
Եղին իմ տալ ձայն աւետեաց,

Ելքը տեսէք՝ զլոյս տունջեան.

Փախեաւ գիշելն՝ հին մթութեան,
Մերձ էր Պարսից՝ օր կորսեան.
Յաւել զդործ՝ յիմարութեան,
Սպաս կալեալ յառաջ մատեսց.
Եղին իմ տալ ձայն աւետեաց:

Վամից Հայոց մեծ բազմութեան.

Երբոյ զանից չար բռնութեան,
Յաւետ բողը հեղման արեան.
Հասին յոնիս արդարութեան,
Սպաս կալեալ յառաջ մատեսց.
Եղին իմ տալ ձայն աւետեաց:

Ուռն ոսկի էր 'ի բաղխման.

Արմոյ զահին Եստուածիջեան,
Ալով զարթոց Եստուածն բան,
Օկայսրն իւր 'ի զատաստան,
Սպաս կալեալ յառաջ մատեսց.
Եղին իմ տալ ձայն աւետեաց:

Աշղքաջ յարեաւ զէմ բռնութեան.

Եփողայս քաջ Պօղոսեան,

Թռաղ և սրարծանք արբայութեան,
Տէր և փրկիչ Արամադնեան.
Ապաս կալեալ յառաջ մատեայց,
Վզգին իմ տալ ձայն աւետեաց :

Դացաւ գրօշիւ՝ խաչելութեան.
Մուտ յասպարէզ վրէժառութեան,
Անեաց զինու արիութեան.
Օխուժան Պարսկին խոռվութեան,
Ապաս կալեալ յառաջ մատեայց.
Վզգին իմ տալ ձայն աւետեաց :

Եր այս մեծ զործ քաջ յաղթութեան.
Պառւղ լացից՝ ողբերգութեան,
Անհին Հայոց Արքադնութեան.
Որ կայր յահե 'ի փախատեան,
Օղեցեալ զքուրձ այրիութեան.
Ի խուղ Հաղբատայ ներ ճղնութեան,
Ապաս կալեալ յառաջ մատեայց.
Վզգին իմ տալ ձայն աւետեաց :

Յայտ առնեն գլխառառք երգոյս զանուն երգարանին
Աերութեաց :

ԷՂ

Աիբով սուրբ հոգւոյն՝ կատակցեալ նոր Կամսիջե-
ւանցիք.

Արտիւք հռանդուն՝ միտրան եւ բարեկեցիկը,
Վզնիւ իշխանք՝ անուամբը, արդեամբը և յաս-
կութեամբը.

Ատենակալք՝ իրաւաբանք եւ անաշառք,
Ա աճառականք եւ սովականք ծերք եւ աղայք,
Հարք եւ եղբարք՝ քորք իմ եւ մարք գուք
Հաւասարք:

Ես եմ թարգմանիչ պատգամաց և նոր ստետեաց.
Տարեկենդանին, որ ձեզ յայտնել իւնձ հրամայեաց,
Եսէ հասի առ ձեզ ահա ըստ սուրհանդակի.
Տայց շեշտակի գառնալ խորհիմ ուսափ եիի,
Տատ օրինակի կոչեալ հոգւոց մարդկան աղդի.
Որ փափառի թուշիւ յերկինս յանկարծակի:

Բոզիք հասանուաք տուան ձեզ առ գործոց բարեաց.
Ե ինել քաջ հմատ մթերելց զարտուղարդեաց,
Տայց ձօնեցան ձեզ այն առուրք խորհրդական.
Եշան ծննդեան նորոց մանկան Բարեկենդան,
Հ որմէ մարդկան խորհիմ սրբական է եւ արժան.
Զ ի եւ մահաւան Բակլախորանն է յօյժ նման:

Օրէն է ուրեմն նոյն խորհրդով սկիզբն առնել.
Եցինիւր ումեմն զառն անզին սրբել մարքիլ,
Զ աղջական կոչել պարտ է ՚ի բնակարան.
Զ բարեկամն հրամիրել ՚ի իրավաձնան,
Զ սարականն նաև զադքաստ ՚ի ձեր սեղան,
Զ ի բարեկենդանս լիցի Տեսոն հաճոյական:

Բարի է Աշահնին ¹⁾ զինի սուփին ²⁾ փոքը ինչ ուտել.

Վայիայն Եքշիլին և Պօրանին անուշ անել,

Գեր Խաշլամոյն՝ Քիվուշ Վապըւն յեսոյ

տալմայն.

Վեպաղ ³⁾ Պիրեան, սազ, բազ, կոռել ⁴⁾ ընդ
սալբթայն ⁵⁾.

Խճէ Մանձայն, Փլաւ խորտիկ ֆիլան ֆիլան,

Թխողէք Խթման ⁶⁾ Պալլիս չօրպայն և տապակայն:

Հչաս ժամանակ բանալ զիելսթ ⁷⁾ բոլթ լիսից ⁸⁾,

Եւնուլ զմաշակ 'ի յըմակելեաց զանազանից,

'նախ' ըզ Տննցկին սակաւ ըմակել և Վոլսովքին,

Զըրը ըմակին, Ահմօսոցքին և Ելնցքին,

Զ Ա ենիերաքին զՇ ամանապքին և Անթուռուպին.

Զ Քըրպըրուպին և մին մին թաս Քումանարաքին:

Խոնարհ պաշտօնեայս խորհիմ աստին նոր խորհուրդ

սալ.

Ենկ 'ի ներկայս զԱխակըրու նիզամն տալ,

Զ թամարուռն ածէք զՔեմանէն և զթէքն հարէք.

Անթուռ հնէլք և զիիլէյօտէն փչեցէք,

Լաւ պարեցէք և զէմ առ զէմ կաքաւեցէք.

Տաղ երգեցէք և ոստոստմամբ ծափս հարէք:

Օստոյ եմ տեարցդ բաւական է այսքան բախճան.

Պատշաճ է մեծարցդ սեղանոյն ձեր տալ զվախճան,

¹⁾. Варенное мясо—եփեալ միւ:

²⁾. Сынъ:

³⁾. Պարփած—պալմակ:

⁴⁾. Հնգկահաւ—ուղենք:

⁵⁾. Հայտի—եղերդ:

⁶⁾. Ճրագալութ Զատկի կմ ձնեղեան Քրիստոսի:

⁷⁾. Պոչու—կիք:

⁸⁾. Եղանակ—չիւ:

Ուստիպն էամեց սորբիչ մաքրիչ մեծ սպահքն եշտա.
Աշխ Եստուած զՎդամն ներբռւստ արտագրա վարեց,
Որ եւ ելաց վասն ոյն մաշտամբ իւրազ փրկեաց.
Լացցուք եւ մեք զի յարութեամբն հասցուք
փառաց :

Գլխատառը սորբն յողեն զոյտ անուն՝ Սիլվեր կ. Հ.
զիրջին տառըն լու. Տ. Նշանակին իւնուն ձառաց :

Աղայ Մարգար Խորենց Զմիւռնացի երեսի և զիտաւական Հայկակն ՚ի 1807 ամի յօրինեաց զգեղեցիկ և զիմաստալից տուանառը * սակա պյաջրաթեան ժամանակի և փափառաթեան բարուց և վարուց մարդկան, որդյ խրաբանցիւր տանց վերջին տողքն յանդէնին բացիւս չմասց ։ Այս շամարերական քերթուած տարածեցաւ ամենայն ուրեք և յամնեցուց ընկալեալ եղե սիրու և զուգութեամբ ։ Մինչ եհաւ և ՚ի Տիգիս, ուր էր յայնեամ Աերովրէ վարժապետն Պատկանան բարեկամը ումանք թափանձեցին զԱերովրէ զրել առ պյն զյարմար պատասխանի և նո ՚ի խնդրոյ նոցին զրե անզեն բան առ բան, և զի ՚ի ճայր վերջին տողից քերթուածց Զմիւռնաց զյն ընթեռնանիւր՝ չմասց, սորոյս ընդ հակառակն վերցանային՝ մնաց և զոր ինչ խոջենցն առեք՝ սո զրեթէ պնդէր զընդդէմ ։ Մինչ ընթերցան և զոյս բան Աերովրէի՝ ամենեքին որան չացան ընդ խնասուն և քաջ պատասխանի նորին ։ Խակ Զմիւռնացին Խոջենց՝ ոչ պատճեն ժամանակակիցք պյնչափ սիրացաւ ընդ պյն մինչև առ խնդութեան յարտար լուծանիլ՝ լրիւ շափ տալով իրաւունս հանձարոյ և մոաց իւրոյ ախոյենի, որ քաջ ինն զիտաց ՚ի սրայքար մասնել ընդ նմա ՚ի բանասիրականն ասպարիզի ։ Այր սակա ասս ՚ի միամին ընդ զրուածոց Աերովրէի եղեալ լինին և Զմիւռնացւոյն բանք, զորով անմարթ էր զանց առնել, քանզի մին առանց միւսոյն անհասկանալի ինն է և որ ընթերցի զպատասխանի Աերովրէի՝ անդէն առաջի աչոց ունիցի և զրան Զմիւռնացւոյն առ բարիուք ՚ի միտ առնուլ զիմաստ զրուածոցն ։ Արդարե մէծի ու շաղրութեան արժանի են զրուածք երկարանցիւրոց ։

* Կիտական Յակոբ պատրիարք կոստանդնուպոլսկի մականութեան շատեան յօրինեալ էր նախ քան զՄարգար Խոջենց՝ զոյսպիսի թէ առանձաւոր, զորոյ որինակն առ առափ եւ առ բարձրապատի Եփրեմ Խուակիր վարդապետի Աւենիան և Ասպետի որով երեխ, զի Մարգար Խոջենցի զիմաստ Ներկոյ քերթուածոյն առեալ է անոփ կամ թէ շրուած վերջոյն զեղեցիկ և կորի մեր Խմանքթիւն և առաջեցի բոք մէտ մշակեալ ։

Ուրբարայ կողմէնց օհեռանցոց:

Արի, անձն իմ մեկուսացիր.
Ի բազմութեանց այս հեռացիր,
Օի ժամանակին է այլոյլեալ.
Օտա բարեկամ ոք չմնաց:

Անցնիւր անձին օգնել ջանայ.
Բեռն ընկերին ու ոք բառնայ,
Ա ամեն Եստուծոյ յումեքէ յոք.
Եպաստարար ոք չմնաց:

Եղբայր եղբօր վիճաբանի.
Իբր օտարի ընդդէմ զինի,
Ընկեր զընկեր դաւաճանէ.
Եղբայրասէր ոք չմնաց:

Ամնայն ոք ջանայ զրկել.
Իբրու զօձն այն խար արկանել,
Ա ամեն այն 'ի սիրո և 'ի լեզու.
Եստուգարան ոք չմնաց:

Աղքատք հոգաբոք՝ ծերք ձնիաճանիք.
Խակ մեծասունք են ստարանիք,
Յումեքէ յուսս՝ դու բարութիւն.
Օի երկիւղած ոք չմնաց:

ԱՅլութեան ժամանակին պատրաստեանի առաջնաց:

Այլ մեծիմասս է՞ր երկնչիս,
Ես մարդկանեւ ընդէր փախչիս,
Ժամանակին է կշիռ կենաց.
Եւլոյլութիւնն ի մեզ մնաց:

Գառցէ դացի ոք թերամիտ,
Ես դործ այլոց յօժարամիտ,
Որոց շահող զինքն առոժող,
Եհա միսցն անձն իմ մնաց:

Չեւրոսպ այդ սէր ու գասանի.
Հազիւ զորդի հայր ընդունի,
Եօթն եղբարց իւրովք 'ի ճաշ.
Բազմիւ 'ի զիւզ հայոց մնաց:

Երբ 'ի բազումն յատուկ է այն,
Եյլ չեն զրկողք ամենեքեան,
Եպա յայնս յորս է հոդին.
Ճշմարտութիւն բանից մնաց:

Եսյն մոլութիւնք չեն սեպհանիս.
Խողջի ծերոց եւ մեծասան,
Ուժ մեղապարան թէպէտ եւ եմ.
Եյլ Տեսուն երկիւղ 'ի յոլովս մնաց:

ԱՐԵՎԱԿԱՆ ԽՈՎՃԱՇ :

Ա աճառականք են խարդախողք .
Երուեստաւորք խարդաւանողք ,
Կ ենդիւ խարեւ ջանան միմեանց .
Ուզզահաշիւ ոք չմնաց :

Խաղառ բարձեալ են իրաւունք .
Օ րկանք տիրեալ ամեն կողմունք ,
Կ մեծամեծս եւ առ ստրուկա .
Երդարադաս ոք չմնաց :

Գ անք ամենից 'ի ներկայիս .
Ա պյելչութեան հոգ աշխարհիս ,
Խակ վասն աւուրց հանդերձելոց .
Եւլը հոգածոյ ոք չմնաց :

Ո մն 'ի զնել 'ոմն 'ի փորձել .
Եւ ողերդ օմն 'ի կին ածել ,
Կ կոչն ընթրեաց արքայութեան .
Ուզեռքեալ ոք չմնաց :

Փարթամք խնջոյս են զբաղեալ .
Եւ 'ի զրօսանս են օպարապեալ ,
Կ արօսելոց փշուր հացի .
Ա աստակարսոր ոք չմնաց :

ՍԵՐՈՅԵ ԱՌԱՋՄԱՆԻ ԹԱՐԱՊԵՏՈՒՅԻ:

Սղահութեան են Կշմարանք.
Սմբնելեան չեն խարդաւանք,
Դ բարեզպաշտ և յերկիւղածս.
Հաշիւն միշտ ուղիղ մնաց:

Հաղարացւոյն է խել բարձրեալ.
Ասեւ Պարակին բնաւ վերացեալ,
Այլ Դարօլ և ՚ի Ոռուսը.
Վրդարութեան մասն մնաց:

Վանան շահիլ եւ զոտւն պահել.
Ու կարոտիւ եւ հառաջել,
Վոլա այնու չեմք կորուսեալ.
Այլ Փրկութեան մեծ յոյս մնաց:

Դ կոմնանէ հրաժեշտ տան.
Ոքք հանգոյն ինձ զբաղեալ կան,
Վայլ ու համայնք, ոյի աւանիկ.
Դ Պետրոսի ուն * մնաց:

Ուր արդարեւ են շաղախեալ.
Դ պարերզու զողիս մաշեալ,
Վակայի յաղըս, ուր են հաւառք.
Տուքք աղքատաց հաստատ մնաց:

* Ակնարկէ ՚ի Առրջար Խոչենցի:

Ուստի առաջ:

Երթունը կիզին պազակելոց.
Ճերմի ասաց ծարսելոց,
Նշաղին մատին ջուր զավութեան,
Ուստառակող ոք չմնաց:

Օսոր և մերկ փոյը անեկելոց.
Եւ անակրանչը բանաօրկելոց,
Զգեցոցին եւ ոյցելու,
Հիրաժարով ոք չմնաց:

Հօոր յանապատ ցրին ածեալք,
Եւ ի լերին են մարդարկ,
Արկին փարսխ ժողովելոց,
Հոգարարձու ոք չմնաց:

Հովինք փութան զարն խոր զել,
Զպանիր եւ զկայէ շողան ուսել,
Եզ զալ զայլոց՝ լոց վասրաղ,
Հական դիսող ոք չմնաց:

ԱԵՐՅԱՆԻ ՀԱՅԺԱԿԱՆԵՐԻ :

ԱՅՆԻՆԱՐ է մերձ անդ լինել .
Պապակելց ջրով օղնել ,
Արովշեաւ զիշն է ընդ մեջ .
Եսր ուխնե միայն նազառ մնաց :

Արք ժլառը են անփոյթ առնեն,
ԱՌԼ ոզորմանք միշտ որոնեն ,
Գաղտ ոց առնել 'ի քաղաքա .
Եւ 'ի վանս ոմանս մնաց :

Արդ չէ շնար ՚ի մարդկանէ .
Խօսիլն իսկ ընդունացն է ,
Վանել զմեզ օրովէս էսքն .
Արանշելեաց Տեսան մնաց : *

Օ ասրն առնուն բառ օրինի .
Եւ զայլն ՚ի տիոդ ասամորդին ,
Են որք հակեն անկուն ակամիք .
Վայլ ոյժմ այնովէս զայլ չմնաց :

* Պարզէ ակն արէկ յօյս բան Առաջային Հայութ արար զի՞դ է և մէջ ժաղագութիւն է խորած արարին .

Ո՞աշխառայ լուղբնեց :

Ասանակալք են կամթուղիկոր .
Արգավաճառք եպիսկոպուր,
Ըստամատոյց կղերիկոր .
Խակ կարգառք ոք չմնաց :

Արք ժողովուրդք թերաշաւառք
Եւ ուսուցիչք իրը անշաւառք,
Արձու կալեալ են քաշամայք .
Հոգեինողիր ոք չմնաց :

Երեղեցիր լւալ են խանութք .
Ար վան արգեւանց զան ժամերգուք,
Ծառնիւ զրամոց փակին մասառնք .
Զրի պաշառք ոք չմնաց :

Շիզն ընկերի ականնե առեմ .
Եւ զիս զերան ու տեսանեմ,
Վառեղ զորով նախ քարընկեց.
Լինել ոյլոց ոք չմնաց :

ԱԵՐՅՈՒՆ ՀԱՐԺԱՊԵՄՔ :

Վա. մեզք միսյն Գառիթ էր ոյն.
Կարգավաճառ ոչ ամենայն,
Բարւոյ ըարի Տերն է քննիչ.
Վասհանայն մեզ մեծ յոյս մնաց :

Ասյ մեզ թէ եմք թերաշառաք.
Համայն մարզիչք չեն սնհշառաք,
Ըրդեամբք պարտին կեալ քաշանայք.
Թօխոր դասաստան ՚ի մեզ մնաց :

Գանձանակն վաղքաջ իսկ կոյր,
Յորսում ոյրին հանդիսանայր,
Ողորմութեան բարձր ՚ի դլուի
Յասենի անդ պարծանք մնաց :

Գերանակիր ակն ես եմ,
Լինել քարձիդ ոչ ամաչեմ,
Են որք զշիւզ իսկ ոչ կրեն.
Բայց համբառն ոյնպէս մնաց :

Ամբողջական Խոսքեց :

Վաճառյե որ պահենոյ անձին,
Ենցն իմաստուն զոլ սուսէջին,
Ուստի այն զիմաստ սրբոց դրեանց,
Եւեր վերծանող որ չմնաց :

Մին զիստ թեամբ աղեաք փայլին
Եւ սեսուսմբ նոցա զիօցին,
Սուրբ դիստ թիւնն ենթ դրաւանու,
Եւ բյու ածող որ չմնաց :

Հարուսոք յիմարք յառաջնանեւ
Փառք և աստիճան բարձր սուսնանեւ,
Եսկ առք զիստնիք, զուրով աղբասոք,
Ըսրուող նոցա որ չմնաց :

Մեծք զիստնու արշամարշեն,
Փորունք զմեծս միշտ եպերեն,
Մինն սոսունիք միւսն անխիղը,
Դաստիարակ որ չմնաց :

Երիստասարդք են վաստելք,
Մանկունք զարուս յոյժ անտելք,
Եսկ յալիւրա ժամանակիս,
Օքեր ողջամիուն որ չմնաց :

Տերն է բոիշտ, ծառայն ողերդ,
Հոյրն է ճիշտ, որդին յոյժ նենդ,
Վայրն անսունի, կին անզարկեշտ,
Ըսրեկրօն որ չմնաց :

Արքանի թե չիցէ սուրծանդր.

Ասմ՝ զեղբորէն թիւր բաժրասամց,
Խոկ առըրը զբացն ինձատից,
Մեկուն թիւնն յարանի մնաց :

'Ե մեզ գոքը են ներշնոն զիստեղը,
Խմասակը երեւնն ըստնք,
Խոկ բացատրիւ առըրը զիստութեան,
Օմիւնացի * ունե մնաց :

Օտղքասն ընն առնէ Աստուած,
Վնդ բազարձն նոյն ինձուած,
Վոն ինձասնոց թիւն անինչ,
Օտղքամասոց մի աեզ մնաց :

Մեծք զփոքուն նոխ չաշեցնեն,
Վոր զպատիւ սուշանէջեցնեն,
Ամանց զորով մէս կոմ անխիղձ,
Վաս անունն չանուրց մնաց :

Դաց վախիցտք յարանց չարաց,
Զհետ երթիցուք անձանց բարեաց,
Յայնեամ անցուք թիւ յաշխարշի,
Սոսորինի սրբան մնաց :

Վանչոկիցք յանկարզս թերին,
Վոյլ ոչ չանցնեք նոյն բարս ունին,
Վոր յանցնեիւր աստիճանի,
Գլորիկե շատ թիւն բազում մ մնաց :

* Աղօսութե՛ն առողջոր Խովեցնեալ:

Ապրդաբայ Խոջենց :

Ապրդն իւր սրատիւ չիմանալով .
Եւ անսանոց նմանելով ,
Լոկ սրատկերօք մարդ երեխ
Խակական մարդ ոք չմնաց :

Համայն զլուխը 'ի ցաւս անկան .
Եւ սիրաք ամեն հոգս ընկղմեալք,
Դ ներբանէ ցղադաթան .
Առողջ անձամբ ոք չմնաց :

Աեռնկը բազումք են աշխարհի .
Ապրդիկ եղեալ են առեցի,
Զի վարք և բարք նոցա յայտնի .
Երկրացութիւն ինչ չմնաց :

Ուստի Ռատուած է մեզ ցասեալ .
Պատիւմ մեղաց մերոց հասեալ ,
Վարինաց հցլը բազմացեալ .
Համափեցաք ուր չմնաց :

Եղբ 'ի վերայ ազգի գիմեալ .
Գտնդը զօրաց յաճախ կուտեալ .
Յամեն կոմմանց մարտ արշաւաց .
Խազաղասէր տէր չմնաց :

Առը, սով և մաշ են պաշարեալ .
Եւ թանկութիւն բոհակալեալ ,
Կան ապրելը յեղափոխեալ .
Խազաղ կենաց ճար չմնաց :

ԱԵՐՅԵԼ ՀԱՅԺԱՄԱՆԵՐԻ :

Վարդարեի խորհուրդն այլ էր,
Ընդ Գիոզբնեաց լցց ըղբազմեր,
Ըստ խմասնոյն այր կառարեալ.
Եւ Հաղպարաց մինն մնաց :

Աշխարհս է տուն վորձանաց.
Գառք հողք տիրեն խորագիսաց,
Լու է տանիլ քան տրանջել.
Օք ՚ի Հօրեն մեր այն մնաց :

Ա ասն միոյն տարակուսիմք.
Եւ առ Աստուած սպասինիմք,
Յորոյ միայն ողբանոթիւն.
Սողաստանիլ մեզ ասս մնաց :

Աստուած չեւ ես է ցասոցեալ.
Կամ ըստ իրին զմեզ պառմեալ,
Զասաց բնաւից այլ թէ բազմաց.
Եպաս սուրբ սէր զեռ եւս մնաց :

Այդ ամենայն կառարեցու.
Աշխարհ համայն սասանեցաւ,
Խայց արդ սփոփ խաղաղութեան.
Ոչուսաց մնձ կայսրն մնաց :

Եղիցին կամք Տեան օրհնեալ.
Զարդիս չկը մեր զսով տեսեալ,
Տարերք երբեմն յեղաշրջին.
Խայց եղանակն նոյն մնաց :

Ուստի առաջ կազմակերպություն :

Ա անե անցաւոր սուս կենցաղոյս,
Խղճուկ Մարզար, մի տար քեզ յոյս,
Յիշեալ զբան Պօղոսին թէ,
Ա այիւղութիւն այլ չմնաց :

Օ որ ինչ զրեցի վասն Աստուծոյ,
Մի կարծէք սոսկ ասացուածոյ,
Օ ի քննեալ ձեր յայտ տեսանէք,
Շշմարիս էք, որ չմնաց :

ԱՅՀՈՒՆ ՀԱՐԺԱԿԵՐԵՎԻ:

Օյցյս մեր այսու արդ մի հասցոք,
Սյլոց տարադ վաս մի լիցուք,
Բան Պաղսսին չէ ընդունայն.
Ա սյելութիւն հոգւոյն մնաց:

Բան ուրումն առյօյս բերի.
Ճշմարտութիւն ու զոյ յերկրի,
Մյդ բան սուտ է թէ ճշմարիս.
Ա եհարանի լուծումն մնաց:

ՅԵՒՆԻ

ԶԱՐԱՐԱՆԱԿԱՆ ԵՎ ԶԱՅՈՒԵԱ ԵՐԳԱՅԻ ՄԱՍԻՆԻՒ

Ա. Ի. ՏՓԽՈՒՅ.

Ե. Հ.

Անհամարժութեան	1793.
Ի բարձրացաւ	1794.
Աստիքոյ ձաւ	1795.
Լուսվ մարդու	1796.
Ասրամագեցի	
Արակար	1804.
Ընդէլ է	
Ասրակացիցի	
Կաշեկէի	1805.

Բ. ՌԱՍՏՐԱԿԻՆԻ

Յայզան միաւու	
Խաղուելովն	
Առջևու անօսու	1810.
Ա. Երասութեաց	
Պիսու ժիշամը	
Ախուճի	1811.
Ա. Երաց ներքանց	
Կայխու Հայրապետ	1813.
Ի կառա միլու	1820.
Ի կանապէս	1824.
Օր շաբաթաւ	1826.

Գ. Ի. ԿԱՐ ԿԱՅՆՈՒԹԵԱՆԻ

Բանզի	1829.
Ակոյ լուսոցն	
Կասպիալ	
Ափով սոսոր	

— — —

